

Kultūras ziņas

Degumnieku tautas namā:

19. aprīlī plkst. 20:00 „Ak, maigā sirsnība...” – komisks notikums pēc krievu rakstnieka A. Sollogubova vārdiem. Aicina Degumnieku TN amatiermāksliniekus „Cits modelis”. Ieeja par ziedojumiem

28. aprīlī plkst. 20:00 tautu deju kolektīvu sadarbības „Izdejojot sirdī pavasari”

Piedalās: LLU VPDK „Kalve” un TDA „Kalve”, Lubānas novada Lubānas vidusskolas JDK „Raksti”, Degumnieku TN VPDK „Degumnieki” un vēl tuvākus un tālākus ceļus mērojuši dejotāji. Ieeja 2,00 eiro

1. maijā plkst. 20:00 Latgales jauniešu postfolkloras grupas „Rikši” koncerts. Ieeja pieaugušajiem 5,00 eiro, skolēniem 2,00 eiro

28. aprīlī Lielā

Talka 2018 pulkveža Oskara Kalpaka dzimtas mājas Madonas novada Ošupes pagasta „Liepsalās”.

TALKAS MOTO – „MANAI LATVIJAI SIMTGADĒ – „SIMTGADES BIRZS” STĀDĪŠANA UN CITI TERITORIJAS SAKOPŠANAS DARBI.

- Ierašanās no plkst. 10:30.
- Talkošana no plkst. 11:00 līdz plkst. 13:00.
- Pusdienas plkst. 13:00.
- Viesu uzrunas un pašdarbnieku sveiciens talkotājiem plkst. 14:00.

24. aprīlī plkst. 10:00 Degumnieku tautas namā „Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu īstenošana Madonas novada iedzīvotājiem” projekta ietvaros, uz vienu no aktivitātēm „Veselības nedēļa Ošupes pagastā” aicina iedzīvotājus uz lekciju un praktisku darbošanos ar psihoterapeiti Ivetu Gargurni, kas skaidros par nomāktību, depresiju. Prakses, kā ar to tikt galā. Profilaktiskie pasākumi, psihoterapeita ieteikumi. Pēc vieglo uzkožu pauzes **plkst. 13:30**, uzzina par fiziskās veselības profilaksi, konkrēti sirds asinsvadu slimības. Ikdienas pasākumi veselības uzturēšanai, pieredzes stāsti. Ar stāstījumu piedalīsies ģimenes ārsts Reinis Rudzāts. Būs iespēja pamērīt ķermeņa muskulatūru, augumu, asinsspiedienu. Izmēģināt soļu skaitītāju, spirometru. Būs arī ierīces holesterīna, glikozes un hemoglobīna līmeņa kontrolei asinīs, kuras arī būs iespēja izmēģināt.

Pavasaris ir īstais laiks, lai sāktu domāt par savu veselību un rūpēties par to. Pasākums ir bezmaksas. Laipni aicināti!

Pavasariņš sveiciens!

Putni atgriezušies. Kurš priecīgs, kurš sērīgs, cits ar salauztu spārnu. Ieņem savas vecās ligzdas vai vij jaunas. Dažos būros jau ieperinājušies citi sugas brāļi. Lidoņi mums kā paralēla dinastija cilvēcei. Sēž putnu bars kokā, cits pašā galotnē, cits pazarē. Tas, kas pazarē, ir pasargāts no lielāka vēja, bet ne no augšējiem putniem, kas savu šmuci var uzvest taisni virsū. Plūkšanās savā starpā arī nav retums. Varētu pārlidot uz citu koku, bet ko tur viens darīsi? Un varbūt tur ir vēl sliktāk nekā pirmajā. Tāpat kā mēs – cits augstāk, cits zemāk, bet tomēr esam piederīgi cilvēcei. Kādreiz putnam nežēlīgi putnēns no ligzdas jāizgrūž, lai lido. Ja nepastumsī, varbūt nekad nelidos un sēdēs ligzdiņā gaidīdams, kad vecāki atnesīs uzkodas. Cilvēks reizēm ir pārāk humāns un nepagrūž. Putns rīkojas instinktu vadīts, bet mēs, cilvēki, varam domāt, spriest un vēl izvēlēties. Mēs tomēr varam arī priecāties, dziedāt pretī saulei un pēc kārtējās lietus šalts noskurināties un atkal pasmaidīt. Diezgan muļķīgi, taču mēs šo dzīvi varam izvēlēties nodzīvot tikai un vienīgi laimīgi, lai nebūtu, ko nožēlot.

Vai esat pamanījuši mūsu starpā pūces, žagatas, cīruļus un dzeguzes? Jā, arī starp mums. Ir tādi, kas to vien dara, kā vēro, kā dzīvo citi, un tad aktīvi apspriež, pamatīgi nokritizē. Un kad „darbiņš” veikts, kumoss norīts, var lūkot pēc nākamā. Skat, jau piebrauca autobuss, kas tad atkal izkāps? Šis varētu būt žagatas. Un kuras ir pūces? Tās, kas ilgi guļ no rīta un vēlu vakarā dodas pie miera? Vai varbūt tās, kas lielām plaši izvērstām acīm veras virsū un tev nav ne jausmas, vai šis cilvēks vēl tev labu vai sliktu? Un pelēko zvirbuļu mums arī pa pilnam. Kurš pirmais pie gaudu kaudzes, kuram pilnāka guza, kam vairāk, kam vairāk... Bet, ja nopietni, viņiem, tāpat kā sarkankrūtīšiem, grūta dzīve – jāpārdzīvo skarbā ziema, kura nekad nebrīdina par savu bargumu vai devīgumu. Dzeguzes, visnotaļ, skaistas, bet ar nelabojamu netikumu. Laikam tāda ir dzīves kārtība, ka starp tūkstošiem citu putnu ir viņas, kas savus bērnus negrib audzināt. Vai mums nav tāpat? Reizēm pa ceļu soļo sīļi, dzeņi, pīles, pat pāvi. Kādi ir viņi?

Šeit nebūt negribu kādu aizvainot, bet cilvēkiem ir tik daudz līdzību ar putniem. Bet varbūt putni pielāgojas un ir līdzīgi cilvēkiem?

Dace Kalniņa

PAGASTĀ

• Tuvojas Latvijas simtgade. Katrs pagasts, pilsēta, pat cilvēks vēlas savai valstij pasniegt kādu, kaut simbolisku, dāvanu. Arī „Klānu vēstis” vēlas dot savu pienesumu un dzimtai vietai dāvēt pagasta karti un publikāciju „Klānu vēstis” ar māju nosaukumiem un to fotogrāfijām, kā arī klāt pierakstot cilvēkus, kas šobrīd šo vietu sauc par mājām. Iespējams, pagastā ir cilvēki, kas kategoriski nevēlas, lai viņu māja tiek nofotografēta un pielikta informācija par mājā mītošajiem. Dodiet ziņu Ošupes pagasta pārvaldei e-pasta: osupe@madona.lv, vai personīgi pie lietvedes. Šādas kartes izveide paliks par liecību nākamajām paaudzēm. Varbūt, kāds jau ir gatavs pats atsūtīt e-pastā savu mājas foto, par ko būsim ļoti pateicīgi. Foto sūtiet uz epastu dacekalnina13@inbox.lv.

• 23. martā aizvadīts **nakts turnīrs zāles futbolā**. Šī tradīcija Degumnieku sporta zālē ir jau no 2013. gada. Šogad piedalījās 11 komandas. Bija pārstāvēta Daugavpils, Rēzekne, Gaujiena, Varakļāni, Madona, Lubāna, Bērzaune, Degumnieki. Spēles sākās 19.00 vakarā un noslēdzās 6.00 no rīta. Lūk, rezultāti – 1. vieta Tuziks (jeb „Kvarcs” Madona), 2. vieta RTA (Rēzeknes tehnoloģiju akadēmijas komanda), 3. vieta „Hektors” (Daugavpils).

• Savukārt **hokejā Daugavpilī** komandai „Vilces”, kuras sastāvā ir lielākā daļa Ošupes pagasta spēlētāji – uzvara. Komandas sastāvs – Jānis Mālnieks, Aigars Šķēls, Mārtiņš Šķēls, Jānis Šķēls, Arvis Strods, Mārtiņš Vēkshejs, Artūrs Krēslis, Valdis Benne, Sandis Sprinģis, Mārtiņš Valainis, Oskars Sausiņš, Mairis Ezerkalns. Turnīrā piedalījās arī Lazdukalna un Mētrienas komandas.

• **Lieldienu tradicionālais volejbola turnīrs** šogad norisinājās 31. martā. Šogad bija mazāks komandu skaits, bet tas neaizēnoja spēlēt prieku un azartu cīņā par uzvaru. Rezultātā 1. vieta – Mētriena, 2. vieta – „Zebiekstes” (apvienotā Degumnieku komanda), 3. vieta – Sīlucalns.

• Gatavojamies **Lielajai talkai!** Šogad mūs strādāt aicina 28. aprīlī. Aplūkojam savu mājas pagalmu, kur tas lūdz, lai pieliekam savu roku, un tad paveramies tālāk, kā ir ar manu, tavu pagastu un Latviju.

Šogad pagastā kopā talkot būs iespēja pie Lubāna ūdens tūrisma centra „Bāka” un **Liepsalās, kur kopā ar Māri Kučinski, Raimonu Bergmani, Madonas novada domes priekšsēdētāju Agri Lungeviču** stādīsim simtgades birzi. Līdzī jāņem sava lāpsta, ar ko dēstīt kociņus.

Ja talkas dienā esi nolēmis sakopt

savas mājas apkārtni, tad, kā jau katru gadu, būs iespēja atkritumus izmest lielajā talkas konteinerā bez maksas. Konteiners atradīsies Celnieku ielā. Cilvēki no viensētām arī droši var izmantot šo iespēju.

Taču ar vienas valsts centieniem uzlabot vides situāciju vien nepietiek, tādēļ jau šī gada 15. septembrī – talku organizētāju apvienība „Let's Do It! World” aicina cilvēkus visapkārt zemeslodei piedalīties Pasaules Lielajā talkā. Talkošana sāksies Jaunzēlandē 10:00 no rīta pēc vietējā laika un sekos Saulei visas dienas garumā, pārklājot visas 24 laika joslas un noslēdzoties Havaju salās. Plānots, ka Pasaules Lielajā talkā iesaistīsies brīvprātīgie no 150 pasaules valstīm, lai sāktu straujas pārmaiņas ceļā uz tīrāku pasauli. Viss tikai mūsu pašu rokās – aiziet!

• Par policistu Ošupes pagastā. Jau kādu laiku mūsu iecirkņa inspektors vairs nav Dmitrijs Bogatirjovs. Esam vienotā sistēmā ar Madonu. Policija vairāk cenšas veikt preventīvo darbu un uz novada pagastiem tiek izsūtītas patrulāžas, kurās ir gan ceļu policists, gan kārtības policists. Tātad, ja radusies nepieciešamība sazināties ar policiju, tad nemeklējam iecir-

kņa policistu, bet zvanām uz vienoto policijas tālruni 110 vai 112. Tālruni darbojas visu diennakti, tie ir bezmaksas, darbojas zvanot gan no mobilā, gan fiksētā tālrunā, kā arī jūs savienos ar jebkuru dežurdaļu, mums tā būs Madona. Jāpiebilst, ka visas sarunas tiek ierakstītas.

Ko un kā teikt, kad Jūs zvanāt uz 110:

• Izsakieties pēc iespējas ātrāk un skaidrāk – kas ir noticis? Kur ir noticis? Kas zvina?

• Saglabāiet mieru un atbildiet uz policijas darbinieka papildjautājumiem!

• Atcerieties visu pēc iespējas precīzāk par negadījumā iesaistītajām personām, satiksmes līdzekļiem un apstākļiem.

• Nepārtrauciet sarunu pirms policijas darbinieka!

Izskaidrojiet arī bērniem, kādos gadījumos ir jāzvina uz 110 un kas ir jāsaka!

Informācijai – VSAC „Latgale” filiāles Lubānā un Rupsalā drīzumā pāries Madonas novada pašvaldības pārziņā. Savu darbu ar klientiem plānots uzsākt septembrī.

Sagatavoja **Dace Kalniņa**, informāciju sniedza **Aigars Šķēls**

Mūsu pašdarbnieku veikums

4. martā Madonas novada vokālo ansambļu skatē vokālajam ansamblim „Harmōnija”/vad. Ineta Strode/ 39 punkti un II pakāpe.

8. aprīlī XXVI Vispārējo latviešu Dziesmu un XVI Deju svētku kopreperetuāra pārbaudes un svētku dalībnieku atlases skatē VPDK „Degumnieki” /vad. Mārtiņš Mežulis/ 45 punkti un Augstākā pakāpe. Kolektīvs piedalīsies Deju svētkos Rīgā no 1. līdz 8. jūlijam.

Savukārt amatierēātris „Cits modelis” savu varēšanu skatē rādīs 21. aprīlī. Lai veicas!

Degumnieku deļotāji pēc skates Madonā.

Bērni izvēlas vecākus, nevis vecāki bērnus!

Daba reizēm mīl kontras-tu. Ir mammas, kurām dzimst meitas vien, bet ir ģimenes, kam stārķis nav atnesis nevienu meitiņu – tik dēlus vien. Kā 1981. gada filmā „Limuzīns Jāņu nakts krāsā” saka Mirt-tante – „Visādi esmu izdomā-jusies, viņam trīs meitas, man dēli vien. Meitas nekur nezu-s-tu...” Bet tie bija pavisam citi laiki. Mātes dienai tuvojoties uz sarunu aicinu četru dēlu mammu Ivetu Šķēli.

Mamma četriem dēliem. Grūti? Bet kā domā tu, var-būt vieglāk, kā ar meitām, bez lentītēm un kleitiņām?

Vieglāk vai grūtāk nezinu, vienkārši dzīvoju, ja Dieviņš ir devis, tad paldies viņam par to. Paldies, ka ir veseli! Par to domāju katru bērniņu gaidot, lai tik ir veseli vienalga puika vai meitene. Runājot par bantēm, tad liekas, ka ir vieg-lāk. To sapratu tikai tagad, kad pie manis viesojas dēla draudzenes meitiņas. No rīta modāmies kā ierasts, lai nokļūtu laikā darba vietā, bet te pēkšņi, trijām meitenēm mati jāpina, šausmas! Jūtu, kavēšu. Secinājums, jāceļas ātrāk un jāierēķina laiks matu kār-tošanai. Zēniem mutīti nomazgā, zobīņus iztīri, paēd un uz skolu (smejas). Kleitiņas? Maziem puisīšiem liekas lētāk, jo nevajag ciku caku bruncišus, bet, tiem pieaugot, ir lielākas prasības. Mopēdiņi, kvadracikliņi, mocīši un tad jau mašīnas...Puisiņiem ir jā-padamā arī par meiteņu lutināšanu – balles biļetes, kafejnīcas, kino utt.

Kā jūties vīriešu kompānijā mājās?

Jūtos labi starp vīriešiem, varbūt tāpēc, ka pati esmu izaugusi starp diviem brāļiem. Liekas, ka ar viņiem ir viegli, ja kaut ko no-lemj vīrieši, tad tā arī izdara, bez liekām ce-romonijām. Man jau kā sievietei gribas ilgāk pasapņot pafilozofēt, bet esmu jau piera-dusi, ka vīriešu kompānijā viss notiek ātri. Lēmumi dažreiz tiek pieņemti arī bez manis, tad man tik atliek piekrist.

Taisnība, ka īstus tēvus izaudzina jau ģimenē?

Dēli vēl nav kļuvuši par tēviem, bet pie-kritu, ka jau ģimenē bērnam jāieliek pamats par ģimeni un atbildību. Kā nu tas kuram sanāk, grūti pateikt, atkarīgs no abiem ve-cākiem.

Daudz blēņu bijis? Varbūt atceries kādu kuriozu?

Bēz blēņām jau neizaugt, tāpēc jau tie ir bērni, jāsasītas, lai saprastu.

Nevaru jau visu atcerēties, bet pēdē-jais, kas nāk prātā, ir par Jēkabu. Viņam bija kādi divarpus gadiņi, kopā ar tēti un brāļiem aizbrauca uz graudu kalti strādāt. Jēkabam sākumā viss interesanti – apkārt daudz tehnikas, iekāpj vienā, otrā un tad jau sāk apnikt. Sāk rasties vēlme braukt mājās,

Iveta ar ģimenei no kreisās Aigars, Mārtiņš, Jēkabs, Jānis, Iveta, Jurgis. Foto no personīgā arhīva.

bet protams, nevienam nav laika mazo vest mājās, saka tik vēlāk un vēlāk... Ko Jēkabs? Sēžas pie stūres, pats piedarbina un brauc. Beidzās ar to, ka auto ietriecās piekabē un apskādēja ganlukturi, gan mašīnas sānu. Labi, ka nekāds ātrums nebija un jaunajam šoferim viss labi. Kad pārbrauca mājās un stāstīja, ka to ir izdarījis Jēkabs, neticēju. Vē-lāk jokojam, ka tagad, dēls, tev no pirmās algas būs skāde jāatmaksā.

Audzināti dēli noteikti vienādi, bet katrs izaug savādāks. Īsi paraksturo katru.

Protams, audzinam visus vienādi, jo esam viņu vecāki, tādi, kādi protam būt, varbūt arī mācoties no saviem vecākiem, cenšoties nepieļaut kļūdas. Reizēm saku, ja man būtu tāda grāmata pēc kuras au-dzināt, bet... Pašlaik par bērnu audzināša-nu literatūras ir vairāk, kā agrāk, jāpielāgo situācijai, apstākļiem, es pat teiktu arī videi mums apkārt. Vienas receptes nav. Katram jāmaksāņam ņemam vajadzīgā, noderīgā informācija. Personīgi par sevi varu teikt, lai dzīvotu saskaņā ar sevi, bērniem un vīru ir jāmainās pašam. Tas viss nāk ar dzīves pieredzi un gadiem. Vislielāko paldies varu teikt savam vīram Aigaram, ka mēs esam viens otram, satiekot viņu, sakārtojās mana dzīve. Paldies viņam par dēliem, ar kuriem, kā jau vīrietim, ir lielāks kontakts, nekā man. Dažreiz viņš smeļ: „Kad bija mazi, bija tavi. Tagad mani.”. Bez tēva stingrās rokas ģime-nē grūti iztikt.

Ļauju dēliem dzīvot brīvi, baudīt jau-nību, īpaši neuzbāžos ar padomiem. Turu roku uz pulsa, lai saklausītu, kad viņiem nepieciešama mana palīdzība. Es ticu viņiem. Man šķiet, ka tikai viņu pašu rokās ir tas, ko viņi vēlas un ko sasniegs. Ne mamma, ne tētis, ne kāds cits nespēj to ietekmēt. Vien-mēr viņiem saku, ka no visām bedrēm var izrāpties, ja tik to vēlēš... Un, protams, pa-šam vajag to gribēt.

Nevaru īsti raksturot puikas, katrs ir ar savu raksturu, ja tā nebūtu, no kā tad mēs

mācītos? (Smaida) Ir man viņi strādīgi, sportiski, domā-ju – arī talantīgi.

Par katru domāju, kat-ram jūtu līdzī, kā tajā teicienā, kod kurā pirkstā gribi – visi sāp. Tā ir arī man ar dēliem – mīlu visus vienādi.

Nesen kāds draugs man teica, ka bērni jau debesīs iz-vēlas savus nākamus vecā-kus, pie kuriem dzīvot, mēs vecāki bērnus neizvēlamies. Kas to lai zina, bet sava daļa patiesības tur noteikti ir.

Visiem dēliem tik lat-viski vārdi, kā nolēmāt likt tieši tāds?

Varētu teikt, ka tikai pie pēdējā dēla piedomājām

kādu vārdu liksim. Tad tiešām sākām prātot, kāds vēl ir latvisks vārds, jo klusībā cerējām, ka būs leviņa vai Anmarija, bet Dieviņš bija lēmis dēliņu, un viens no skaistākajiem lat-viešu vārdiem bija – Jēkabs.

Atceros, ka Jurgim vārdu iedeva viņa tēvs – varbūt tāpēc, ka pašam bija vārds Juris.

Atminos, ka tad, kad mums ar Aigaru piedzima pirmais bērniņš, tad mēs ilgi ne-varējām izdomāt vārdu, pierēģistrējām tikai pēc mēneša. Izdomājām, ka sauksim Aiga-ra tēta vārdā – Jānis. Piesakoties otram bēr-nam, tehnoloģijas jau pateica priekšā, ka gaidām puika, līdz ar to tuvinieki jau vēderā esošu Mārtiņu nokrustīja tagadējā vārdā. Un sanāk, ka arī mana tēva vārdā nosaucām dēlu.

Pastāsti par Jāņu dienas tradīciju „Miglās”.

Šī tradīcija mūsmājās aizsākās nejauši. Tā kā dzīvoju ciematā, tādus īstas Ligo un Jāņu dienas svinības neatcerējos. Atnākot uz lauku mājām, gribējās tādā kopā būšanu ar radiņiem un kārtīgu ugunsgrūku. Sākumā tikai ar radiem un tad jau ar draugiem, bet, kad piedzima Jānis, tad nu gan vajadzēja rīkot lielākas svinības. (smejas)

Gribējās arī ļaudis uz tādu kopīgu ligo-šanu, kā senos laikos – basām kājām rasā. Šķiet, ka ir arī izdevies, jo tradīcija ir dzīva vēl šodien. Nevaru iedomāties, ka „Miglās” nelīgotu. Gaidām vienmēr lielus, mazus lī-gotājus.

Tavs vēlējums citām mammām mā-tes dienā.

Novēlu, lai katrai māmiņai būtu laime – vesels un laimīgs bērns. Un, protams, izbau-dīt laimes brīžus kopā ar bērniem, īpaši, ja viņi tevi bučo (maziņi), jo lieli to darīs daudz retāk. Vēl vēl veselību, veselību, veselību! Mīlēt, cienīt un mīlēt.

Paldies Ivetai par interviju!

Dace Kalniņa
foto no personīgā arhīva

Mēs bijām četrmeitiņas

Māte...

Mamma, māmuliņa, māmiņa, mammiņa... Cik dažādi mēs katrs saucam savu visdārgāko cilvēku.

Mātes loma bieži vien netiek novērtēta atzinīgi, reizēm pat noniecināta. Būt mammai ir liels darbs.

Jā, mammas pieļauj kļūdas, jā, reizēm viņas ko nepamana un nemāk daudz lietas, kuras prot un zina pieauguši bērni. Bet viņas cenšas, cik vien var. Neviena māte pasaulē nemāca sliktu, audzina bērnus ar domu, lai izaug labi cilvēki, bet, diemžēl, dzīve nereti izdara savas korekcijas, un katrs izdzīvo savu likteni.

Ir ļoti svarīgi novērtēt katras mātes devumu. Mātes diena – sena tradīcija. Tie ir svētki par godu māmiņām, kas Latvijā tiek svinēti maija otrajā svētdienā, šogad 13. maijā. Tā ir diena, kad cilvēki pateicas savām mammām par to, ka tās laidošas mūs pasaulē, audzinājušas un rūpējušas.

Šajā dienā tiek sveiktas arī vīramātes, sievasmātes, vecāsmātes.

Mūsu pagastā ir daudz ģimeņu ar bērniem, par kurām varētu rakstīt avīzē. Es izvēlējos ģimeni, kura ir izaudzinājusi četras meitas un kurām atkal piedzimušas meitas – Larisas un Jāņa Sprūdu ģimene.

Lepnas, cēlas tautu meitas
Ar visiem dotumiem,
Tās varēja savu godu
Tautiņā parādīt.

Ginta

Īsumā par sevi.

Esmu Ginta – vecākā no četrām māsiņām. Ar savu ģimeni dzīvoju Lubānā. Tā kā esmu pirmā meita vecākiem, bieži vajadzēja māšas pieskatīt, kas man ļoti nepatika, centos vienmēr kaut kā izvairīties no šī darba. Bērniībā gāja visādi. Gan strīdējāmies, gan drauskojāmies. Negribējās dalīties ar mantām, apģērbu. Kaut kā sanāca, ka tās mazās māšas mani vienmēr it kā traucēja, it sevišķi tad, kad man nāca ciemos draugi.

Kas ar māsām kopīgs un kas atšķirīgs?

Man šķiet, ka esam atšķirīgas gan raksturā, gan izskata ziņā, kaut gan cits no malas saka, ka esam līdzīgas. Bet kas mums kopīgs – tie ir mūsu lokainie mati. Cik tas ir forši, ka ir māšas, ar kurām var padalīties it visā.

Kad sāki dziedāt? Kā ar ballītēm?

Dziedāju un deju visu savu skolas laiku. Bet uz skatuves kā soliste uzkāpu, pateicoties mammai, Degumnieku talantu tirdziņā. Mamma teica: „Nu, meitenes, tak vienreiz parādiet, ko protat!”

Par ballītēm runājot, es esmu tā „izredzētā” meita, jo tiku uz visiem pasākumiem. Māšas dažreiz mammai pārmeta:

„Jā, Ginta jau visur tiek, visu var”. Tagad es saprotu tās mammas negulētās naktis un satraukumu, domājot par bērniem, jo man pašai tagad ir meita.

Ko tu vari pateikt par tēti?

Tētis vienmēr ir bijis kluss un pacietīgs. Jābūt „izturīgam” tik lielā sieviešu bariņā. Tagad vēl klāt nākušas mazmeitas, bet toties tagad kompāniju sastāda znoti. Man patīk, ka tagad tētis ar savām jau lielajām meitām aizbrauc kādreiz „šopingā” (No angļu valodas pārņemts vārds – iepirkties).

Vai atceries kādu kuriozu no bērniības?

Vienu atceros. Vecāki aizbrauca ciemos, atstāja mūs visas mājās. Es, kā jau vecākā, uzņēmos atbildību par māsām. Gatavoju ēst, vārīju olas. Darīju, kā rakstīts grāmatā: ieliku olas katliņā, uzlēju aukstu ūdeni un uzņēmu laiku. Protams, līdzko ūdens sāka vārīties, nodomāju, ka ēdiens gatavs. Rezultāts – visām par lielām smiekliem – olas jēlas. Sapratām, ka jāvāra vēl un no jauna.

Ko novēli mammai?

Gribu pateikt lielu paldies. Par dzīves gudrību, par prasmīgu adīt, šūt. Bez viņas es noteikti nebūtu tāda, kāda esmu tagad – laimīga.

Mamma man bija un ir labākais draugs, ar kuru vienmēr var parunāt, pasmierties un smelties gudrību.

Vēlējums visām mātēm

Visām mammām vēlu – lai to mīlestību, ko dāvinām saviem bērniem, saņemam trīskārši pretī.

Gunita

Īsumā par sevi.

Mācījos Degumnieku pamatskolā, Lubānas vidusskolā, pēc tam Smiltenes tehnikumā apgūvu pavāra, bārmeņa, viesmīļa profesiju. Pašlaik strādāju Degumnieku bērnudārzā par auklīti maziem ģipariem.

Ar vīru iepazinies jau tad, kad mācījos Lubānā. Viņš mācījās vienu klasi augstāk. Dejojām tautiskajās dejās vienā pāri un tā arī sadejojāmies. Tagad mums jau ir divas meitiņas. Keitai būs 11 gadi, Heilijai 6 gadi, šogad septembrī uzsāks skolas gaitas. Man viņas ir dikti kautrīgas, citreiz atkal gatavas kalnus gāzt, bet kopumā jaukas un mīlas. Abām ļoti patīk pucēties. Vēlmes garderobē abām atšķirīgas. Keita ir kategoriski pret rozā krāsu vai ponijiem uz apģērba, toties Heilijai – viss kā princesei.

Vai ar māsām bieži satieci, dziedat kopā?

Bieži. Tepat vien esam. Padziedam. Manām meitām arī ļoti patīk dziedāt. Keita mācās spēlēt klavieres, sintazatoru. Keita spēlē, Heilija dzied. Vīrs gan nedzied, bet meitu panākumi priecē.

Kā pavadī brīvo laiku?

Atpūšamies. Ziemā pa māju, vasarā aizbraucam ar teltīm pie dabas. Ļoti patīk Latvijas daba, tā dod lielu baudījumu.

Kā tev šķiet, vai taviem vecākiem bija viegli vai grūti?

Viegli nebija, jo mēs esam četras un visas bija jāizskolo. No mammām esmu iemācījusies rūpes par savu ģimeni, līdz cilvēkiem. Tētim es biju tā meita, kura brauca līdz uz autosacīkstēm, braucu ar mašīnu, sēdot tētim klēpī, jo pedāļus nevarēju aizsniegt, bet stūrēt ļoti patika. Vārdu sakot, darīju īstas vīru lietas.

Kā tu raksturo savas māšas?

Ginta – spēcīga personība, ko nelems, to izdarīs.

Sigita – aša, knaša. Vienmēr pavilks līdz ar domu – tu to vari.

Santa – ar viņu kopā jutos dikti jautri. Joku viņai nekad netrūkst.

Ko novēli savām meitiņām un mammai?

Meitiņām – paturēt sevī visu gaišo un jauko, ko sniedz bērniība.

Mammai – prieku par katru kopā pa-

2018. gada aprīlis

vadītu dienu ar sev mīļajiem un tuvajiem.

Sigita

Īsumā par sevi.

Esmu trešā no savām māsām. Nu jau kā 2 gadus un 7 mēnešus esmu māmiņa savai meitiņai Meldrai. Dzīvojam Lubānā. Bieži ciemojamies arī Degumniekos – Meldra pie savas omammiņas un vectētiņa.

Strādāju Degumnieku pamatskolā, internātā par nakts auklīti.

Kā tu izvēlēies vārdu meitai?

Jau no vidusskolas man maciņā glabājās saraksts ar meiteņu un puīšu vārdiem. Kad pieteicās bērniņš, līdz pašām beigām nezinājām, kas būs un pat negribējām zināt.

Izvilku sarakstu un liku vīram galdā savus piedāvājumus. Nolēmām vienbalsīgi, ja būs meita, tad vārds būs Meldra, jo gribējām skaistu, spēcīgu, latvisku vārdu.

Vai tu mājās bieži dziedī?

Varu teikt, ka jā, bet manai meitai ne vienmēr patīk klausīties. Reizēm saka: „Mammīt, nedziedi!” Nu ko, meita jāklausa. Viņai pašlaik vairāk interesē mašīnas. Šad un tad arī padungo. Varbūt vēlāk, arī uzdziedāsim abas duetā.

Kā ir būt mammai?

Par māmiņu būt nav viegli. Tas ir darbs. Mammām brīvdienas nav, tas ir uz visu mūžu. Mazam bērnam vairāk rūpju, bet mīlestība un atbildība nebeidzas nekad. Kopš esmu mamma, esmu iemācījusies visu darīt ātri, ātri aizmigt, piecelties, ātri ēst, gērbties, iepirkties... Bieži vien domāju, kā mamma ar mums četrām tika galā? No savas mammas esmu iemācījusies ļoti, ļoti daudz. Galvenais, izaudzināt bērnu par labu cilvēku. Bērns ir ģimenes spogulis.

Tavas domas, kurai mātei grūtāk – meitu vai dēlu?

Nemācēšu priest, jo man visapkārt ir tikai meitenes, bet domāju, ka vienlīdzīgi.

Vai atceries kādas blēņas no bērnības?

Hmm, īsti neatceros. Laikam biju paklausīga meita. Vienīgi, kad biju maza un arī tagad (smejas) esmu tāda žiperīga, aša, ātra, mājās vienmēr gāzu podus. Pat vienreiz nejauši mammu ar ledusskapi nogāzu zemē, to vienmēr atcerēšos. Protams, viss tā saturs izbira, bet man un mammai no smiekliem dusmas pazuda.

Kā visas māsiņas sadzīvo?

„Mēs bijām četrmāsiņas, visas mīli dzīvojam”. Mēs viena no otras daudz macījāmies, dalījāmies viena ar otru. Es priecājos un lepojos, ka man ir tādas māsas. Un par to man ir jāpasakās saviem vecākiem.

Katra, protams, esam atšķirīga, katrai savas intereses un mērķi. Katrai sava

ģimenīte. Priecājos, ka visas tepat vien dzīvojam un varam bieži satikties, izplāpāties un, galvenais, kopīgi padziedāt. Tas mums ļoti patīk.

Ko novēli savai mammai?

Savai mammai novēlu veselību, veselību un vēlreiz veselību, jo, ja tā būs, tad būs arī viss pārējais, ko viņas sirsnīgi kāro.

Santa

Tu esi visjaunākā no māsiņām, no teikti tiki lutināta.

Lutināta – nu nemaz. Mīlestība bija visām vienāda. Mēs, māsiņas, tikām visas vienādi mīlētas – tas mammas nopelns.

Tavas domas par ģimeni un dzīvi.

Mamma un tētis – ideāli vecāki. Paraus ikvienai ģimenei. Tētis vispār mūsu pulciņā jutās kā karalis. Blēņas nedarīju, biju pareizs un paklausīgs bērns (smīnķā

pie sevis)

Kā ar dziedāšanu?

Dziedāt dziedu, patīk vai ne, uzdziedāt var. Ja ir prieks, var dziedāt un dziedāt, ja nē, tad tikai runāt.

Ja jautājums, kā atpūšos – tad pūšos. (P.S. Man patīk Santas atbildes – īsi un kodolīgi.)

Ko novēli savai mammai?

Esi tāda, kas spēj aizstāt jebkuru, bet kuru aizstāt nevar neviens!

Ko novēli visām mammām?

Lai katram ir tāda kā mana mamma!

Kāda ir ideāla mamma?

Mana mamma un vairāk neviena. Nav komentāru.

Meitu māte priecājās

Par savām meitiņām,
Ciema ļaudis priecājās,
Labus vārdus sacīdami!

Tā varētu raksturot meitu vecākus – Larisu un Jāni Sprūdus. Paldies viņiem, ka labprāt padalījās un pastāstīja īsumā par savu dzīvi.

Kā iepazīnāties viens ar otru?

Larisa kautrīgi iesāk... ne ar ko citu māmiņu vidū Degumniekos neizceļos, vienīgi, ka mums ir četras meitas. Kā tiku pie viņām? Tas stāsts sākas, kad strādāju Degumnieku ēdnicā. Pūsim Jānim, kas bija šoferis, bija iepaticies mans baltais ēdnīcas lakatiņš. Tad sekoja aicinājums uz kino, tolaik rādīja indiešu filmu „Ziloni”. Ļoti skaidri atceros. Tad aicinājums paviņināties ar mašīnu, piemēram, uz Ošupi (meloja, ka jābrauc uz Prodiem pēc strādniekiem), bet īstenībā mērķis bija dabūt mani kabīnē, lai varētu izvināties un aizbraukt uz kādu skaistu vietu. Nu tā pamazām arvien biežāk un biežāk... Radās mīlestība, kā rezultātā piedzima meita Ginta, tad Gunita, Sigita un tad pastārite Santa.

Kā tad gāja ar vārdu domāšanu meitenēm?

Vai! Tā bija īsta epopeja, gan ar strīdiem, gan ar smiekliem. Rezultāts tāds 2:2. Ginta un Sigita mans variants, Gunita un Santa Jāņa.

Kā Jānis to visu uzņēma, kad dzima tikai meitas?

Viņš klusēja (Larisa smejas). Neviens vārda nekad netika teicis par dēlu, tas laikam palika pie viņa domās. Es jau biju tā, kas skaļāk to izteica, gaidot trešo bērniņu, ka būs puika, biju pārliecināta, ka tā arī būs. Ļoti par to domāju. Bet piedzima Sigitiņa. Ļoti šīverīga, delverīga, kustīga, jo gaidīju taču dēlu. Bija pat gadījums, kad Sigitiņa bija tik delverīga, ka apgāza mani ar visu ledusskapi.

Kā gāja ar meitu audzināšanu, vai bija kāda luteklīte?

Ar audzināšanu nevaru sūdzēties, turpinājums 6. lpp.

turpinājums no 5. lpp.

kāds domās, ka lielos, bet manas meitiņas bija mierīgas, saticīgas. Varētu pat vēlreiz tādu bariņu audzināt. Maziņas labi čučēja, nebrēca, lielākās klausīja. Varējām apmeklēt koncertus, bija klusas. Droši varējām vest uz veikaliem, jo visas stāvēja rindīnā, skatījās uz lietiņām plauktos, rociņas aiz muguras salikušas. Pārdevējas reizēm nosmējās, ka nu gan esot dresūra. Bet tā nebija, tādas nu man viņas bija un visas bija vienlīdz mīlas.

Kā meitas sadzīvoja viena ar otru?

Kad bija mazas, ļoti labi. Nu nāca pusaudžu laiks, tad kļuva par ezišiem. Kādreiz bez atļaujas bija paņemtas lietiņas, svārciņi, blūzītes, par ko izcēlās strīdiņi. Katra tak gribēja būt pārāka viena par otru, bet otrā dienā viss tika piedots un aizmirsts.

Kā tad ar to pucēšanos?

Tur strādājām visas kopīgi, jo apgērbties no veikalu skatlogiem nevarējām. Šuvām, adījām visu pašas. Domājām, ko un kā vajadzētu, lai būtu skaisti. Mani priecē, ka meitenes turpina no bērnības iesāktoto modelēšanu gan sev, gan tagad pašu meitiņām. Pucējās ļoti, puīši sāka pievērst uzmanību. Un ne jau visi tika labprāt pieņemti, tika arī noraidīti.

Kā ir būt sievasmātei?

Esmu jau 15 gadus sievasmāte. Nezinu gan, kāda esmu, tas jāgautā znotiem. Pirms kļuva par oficiālu sievasmāti un, lai tiktu pie manām meitām, biju „elles raganiņa”. Jānis, tas miera mika, bet es

visus izpurināju, bet par brīnumu neviens neaizmuka, kuram bija nopietni nolūki, un ne jau ar mani jadzīvo. Interesanti, ka kāda mana znata mamma teikusi, ka mācījusi savu dēlu, ja mīlot meitu, tad lai cīnoties ar viņas mammu (tas par mani – smejas)

Kā tētis Jānis uz to visu raugās?

Meitu tēvs jūtas labi savā rožu dārziņā. Četras meitas un četras mazmeitiņas, un es pa vidu kā „pojene”. Meitenes, kad bija mazas, tad vairāk kontaktējās ar mani, bet tagad ar tēti. Kaut ko kopā izdomā un aizbrauc nezināmā virzienā. Galvenais, izrunājas par visu, par dzīvi.

Vai atceries, kā sagaidīji savu pirmo mazbērnu?

Pirmā mazmeita Helēna, kā mēs saucam par Pārdau-gavas bērnu, piedzima Jēkabpilī.

Gaidījām ar šampanieti. Kamēr abi vectēvi un jaunais tētis brauca pēc bērniņa, mēs, omītes, par daudz tā šampanieša no prieka salie-tojām, ka, sagaidot ar ovāci-jām nokritām no krēsliem.

Bija smieklī līdz asarām. Bet tā laime un prieks bija, ka mums piedeva to neglītu-mu. Un tā ar šampanieti tika sagaidītas visas četras maz-meitas.

Kā ir būt meitu mātei?

Esmu laimīga mamma. Meitas man ir labas un ļoti tuvas, jo mēs esam sievietes un ir daudz kas kopīgs. To novē-lu ikvienai mammai!

Paldies visām Larisas un Jāņa Sprūdu meitām, paldies par atklātību un izteiktām domām. Lai jums, meitenes, vienmēr būtu sapratne un cieņa. Lai vienmēr jūs vecākiem būtu tik labi bērni, lai nekad nepietrūkst mīle-stības un maiguma pret mammu!

Visām kopīgs paldies!

Foto no ģimenes arhīva
Ināra Baltā

Lielum lielais paldies! Dzīvot nozīmē mīlēt

Tā nu ir sanācis, ka vecumā esmu palikusi viena. Protams, bērni ir, bet tie dzīvo tālu un cīnās pa dzīvi, kā nu kurš var. Katrā brīdī jau bērni nevar atskriet un palīdzēt. Tāpēc esmu ļoti atkarīga no līdzcilvēkiem. Es nezinu, kā es dzīvotu bez saviem mīļajiem kaimiņiem, kuri palīdz, kā vien katrs var. Tāpat no sirds un dvēseles paldies veikalniecei, sevišķi Lolitas veikālā, viņas sanes un saliek somā visus pirkumus, palīdz norēķināties ar naudiņu. Paldies arī pagasta Ingridai un pasta Ilzei. Visiem Degumnieku cilvēkiem, kuri man palīdzējuši visādi, arī feldšerei Sarmītei. Lai Dievs dod veselību un labas sirdis arī turpmāk, jo es nevarētu eksistēt bez jūsu palīdzības, jūsu sirds siltuma. Paldies – mīļš, jo mīļš visiem Jums!

Dzintras tante Degumniekos

„Mēs visi esam nestipri bez mīlestības”

(Rainis)

Mūsu dzīve ir tas, ko veido mūsu domas. Smails dara jaunu, mīlestība rotā, tā teikts somu sakāmvārdā.

Mīlestība atnāk pa saules staru, iemirdzas un aiziet pa to. Vai es varu viņu nosodīt? Par ko? Tava mīlestība man tagad saules vietā spīd!

It kā vienkārši likās, ar naktstauriņiem ieskrien mīlestības logā. Viss izlikās tik vienkārši tuvi un silti. Un likās, ka mirdz visa pasaule kā rāsas lāse vienā ziedā.

Vienu mīlestības vārdu

Man uz slēgtām lūpām liec,

Nemodini, neaiztiec,

Tās ar savu karsto dāvu,

Tikai īsu sapņu trīsu,

Vienu mīlestības vārdu

Dod, ne mīlestību pašu.

Mīlestība ir zvaigzne, tā ir laime, ko daba dod cilvēkam.

Dzintra Šuma

Kabata

Februāra 2.puse—aprīļa 1.puse 2018(20)

Sveicināti aprīlī!

Jau skudriņas tek. Es viena no tām, tu viena no tām. Šum, ņirb. Pacelies augstāk, ieskaties vērigāk, cik viņu tur daudz! Vai viņas strīdas vai kaujas? Nē! Lielajā sistēmā katrai sava vieta, katrai savs ceļš. Meklēts vai ierādīts? Uzmini nu! Tip tap, tip tap! Tu tāpat. Kurš būs tavs ceļš? Es savu meklēšu, noteikti meklēšu.

Tā mēs visi skolā, pagastā, Latvijā strādājam, ejam savu ceļu, neviens nav lieks un nevajadzīgs. Vai man tikai tā šķiet?

Pavasaris. Krāsām uzplaukt, zemei ziedēt, priekā mirdzēt. Būs vasara, būs silti. Un būs brīvlaiks, ko visi skolēni tik ļoti gaida.

Mēs visi esam, mācījušies, sportojuši, teātri spēlējuši, piedalījušies dažādos konkursos, sacensībās un vēl, un vēl... Esam bijuši isti ar visiem saviem gribu, nevaru, nesanāk. Nekas jau nav tikai balts vai tikai melns. Tāpat kā ar skudrām.

Ierasti pa savu taku. Vai tev ir sava taka, ceļš, mērķis? Ejam!

Linda

Profesiju virpulī

No 20.-līdz 23. martam Degumnieku pamatskolā norisinājās projektu nedēļa „Profesiju virpulī”.

Karjeras izglītības pasākumu un projektu nedēļas ietvaros, skolēni veica pašizpēti un centās izprast karjeras iespējas.

20. martā pirmsskolas vecākās grupas bērni un 1.līdz 4. klašu skolēni tikās ar bitenieku Sandri Akmani. Iepazīna biškopja profesiju, darbojās praktiski.

21. martā 5.-7. klašu skolēni piedalījās centralizētajā novada karjeras izglītības pasākumā “Profesiju rēbuss” Madonā, prezentēja vetārsta profesiju un iepazīna policista, stilista, mežziņa, skolotāja, pavāra profesijas. Piedalījās konkursos.

23.martā Degumnieku pamatskolas 1.-9. klašu skolēni un vecāki devās mācību ekskursijā uz Rīgu. Apskatījām Ministru kabineta ēku no iekšpuses un uzzinājām, kā tur notiek darbs. Iemēģinājām ministru krēslus. Karjeras izglītības ietvaros papildinājām savas zināšanas par dažādām profesijām Latvijā. Apmeklējām Internacionālo lidostu Rīga(RIX). 7.-9. klašu skolēniem bija iespēja iepazīt tuvāk lidostas darbību. Tālāk devāmies uz ražotni „Madara cosmetics”. Uzzinājām par nepieciešamo izglītību un par to, kādi mācību priekšmeti ir jānācās pastiprināti, lai nākotnē varētu strādāt kosmētikas ražošanas jomā. 1.- 5. klašu skolēni apmeklēja nodarbību „Iepazīsti koku” un apskatīja izstrādājumus no koka.

19., 20. gs. mākslas darbus Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā gāja lūkot 7.-9.klašu skolēni, reizē uzzinot, kādu profesiju pārstāvi šeit strādā, kur var apgūt šīs profesijas? Pa to laiku 1.-6. klašu skolēni iepazīnās ar Latvijas valsts Operas un Baleta teātra aizkulisēm—raudzīja scenogrāfu, gaismotāju, aktieru, suflieru un pat baletdejojotāju darba specifiku, aplūkoja grezno, zeltā darināto zāli, pabija daudzās citās telpās.

Projekta nedēļas noslēgumā prezentējām savas iespējamās profesijas, katru klase veidoja iepriekš iedalītu “Profesiju mājas” plakātu.

Paldies, vecākiem un kolēģiem par sadarbību.

Pedagoģs— karjeras konsultante Ināra Kiukucāne.

5.kl.prezentē profesiju māju “Slimnīca”

Ministru kabineta ēkā

6.un 7.kl.prezentē profesiju māju “Kūģis”

Kopbilde pie Plkv. O.Kalpaka pieminekļa (foto I.Strode)

Izzinām koku

Tuvojoties Latvijas Simtgadei, skolas avīzē publicējam skolotāju, skolas darbinieku, vecāku un vecvecāku skolu atmiņu stāstus. Ir lietas un cilvēki, kas mūs stiprina, kas mūs iedvesmo un, kas mūs virza uz priekšu. Var būt tieši pirmā skola, pirmā audzinātāja vai kāda īpaša skolotāja ir bijis iedvesmas avots un cēlonis šodien sasniegtajam un paveiktajam.

Avīzes veidotāji aicina kavēties atmiņās, pastāstīt par to mūsdienu skolēniem.

Šoreiz par savām skolas gaitām pastāstīja

pirmklasnieces Maijas Lauvas vecmamma, 4.klases meiteņu Keitas Putniņas un Dārtas Drozdovas vecmammās.

Skolas gadi—bezrūpīgās bērnības un skaistās jaunības laiks

Piederu pie 2.pasaules kara gados dzimušās paaudzes, tā kā skolas gadi pagājuši pēckara gados.

Mācījos Lubāns vidusskolā no 1951.gada līdz 1962. gadam – divstāvu koka ēkā, kura tagad stāv tukša un vientuļa.

Pirmo skolas dienu neatceros, jo tādas man nebija. Tā kā biju tikai sešgadīga, skolā vēl nevajadzēja iet. Dzīvojām netālu no skolas, jutos garlaicīgi, bieži gāju uz skolas sporta laukumu, apsēdos uz soliņa un vēroju fiziskās kultūras stundas (sporta stundas). Fizikultūras un zīmēšanas skolotājs Teteris to ievēroja un lika stāties ierindas galā pirmklasniekiem. Tā pēc sporta stundas es arī iesoļoju skolā uz visiem 11 gadiem.

Klasē bijām 30 skolēni, tikai 4.klasē mūs sadalīja divās daļās. Pēckara gados klasē mācījās dažāda vecuma bērni, kuri kara laikā dažādu apstākļu dēļ nebija apmeklējuši skolu. Mūsu klasē bija bērni, kuri dzimuši no 1941.-1945.gadam. Mūs, trīs sešgadniekus, pavasarī eksaminēja pats direktors Jauniņš, liekot lasīt un rēķināt, lai pārceltu uz 2.klasi.

Rakstījām mēs ar tinti, mērcot iekšā metāla spalvas, kuras bija piestiprinātas koka spalvaskātiņam. Ak, tu mūžs, ja gadījās spalvu iemērt dziļāk tintes pudelītē! Tad uz lapas parādījās milzīgs tintes traips. Reiz man nejauši apgāzās stikla tintes pudelīte uz sola. Pludža burtnīca un grāmata. Centos visu saraust ar vecmāmiņas tikko šūtās, jaunās flaneļa blūzītes piedurkni...

Līdz 4.klasei nekādu formu nebija, katrs vilka to, kas bija mājās un ko vecāki vai vecvecāki varēja iegādāties. 5.klasē jau nēsājām tumši zilas kleitīņas un melnus, spīdīgus priekšautiņus. Zēni – tumšus uzvalciņus. Svētku reizēs meitenēm bija balti priekšautiņi. 11. klases izlaidumā – meitenēm baltas kleitas. Skolotājas staigāja melnos, spīdīgos halātos ar baltām apkaklītēm.

Bērni, kuri dzīvoja tālāk no Lubānas, tika vesti ar zirgzīņiem un uz nedēļu atstāti internātā, kurš atradās Aiviekstes krastā. Tur pusdienas un vakariņas, no vecāku atvestajiem produktiem, gatavoja profesionāla saimniece Lase. Katram bērnam bija jānodod zināma augļu, dārzeņu un gaļas norma. Tādu brīvpusdienu nebija. Apkopējas kopa klašu telpas. Dežurantiem vajadzēja noslaucīt tikai tāfeli un sekot, lai tāfeles lupata vienmēr būtu tīra un, lai krīta būtu pietiekoši. Tikai lielajās generāltīrīšanas reizēs vienu reizi ceturksnī (un to bija četri), piedalījās visi skolēni.

Skolā bija koris, kurā dziedāja visi skolēni. To vadīja skolotāja Mirdza Teterē. Darbojās tautisko deju kolektīvs fizikas skolotājas Ritas Libertes vadībā. Vidusskolā tautiskos tērpus – blūzes villaines un vainagus izšuvām pašas meitenes. Skolotāja ielika pirmos pamatus arī sarīkojuma dejas – valsim, tango, polkai. Viņas ietekmē arī pati vēlāk, mācot skolā latviešu valodu, apguvu sarīkojuma dejas augstā līmenī un mācīju savus skolēnus dejot.

Ļoti populāri manā skolas laikā bija karnevāli. Ar lielu aizrautību paši gatavojām tērpus. Atceros – pamatskolā no kreppapīra šuvu pīpenītes tērpu, bet vidusskolā ar savu brālēnu pārtapām šaha kungā un dāmā.

Skolas vakari notika tikai skolā, lielajā zālē, otrajā stāvā. Pamatskolniekiem līdz plkst. 21.00, vidusskolniekiem līdz 23.00. dežurēja tikai skolotāji.

Skolotājiem tajā laikā bija liela autoritāte. Neviens bērns nedrīkstēja neko bilst pretī.

No 6.klases mums bija jauns audzinātājs – matemātikas skolotājs Vītolds Stafeckis, kurš tikko bija beidzis Daugavpils pedagoģisko institūtu. Viņš iemācīja ne tik daudz mīlēt matemātiku, kā savu dzimto zemi. Skolotājs organizēja mums interesantas ekskursijas gan kājām, gan braukšus. Braucām mēs smagajā bortmašīnā ar koka soliēm un brezentu līdz lietaiņam laikam.

Iepazinām skaisto ezeru zemi Latgali, kalnaino Vidzemi, skatījām kā brīnumu Ermitāžu toreizējā Ļeņingradā (tagad Sanktpēterburga), jūsmojām par baltajām naktīm Nevass krastā.

No audzinātāja Stafecka esmu paņēmusi līdzī dzīvī tieksmi ceļot. Šos savus sapņus esmu piepildījusi vēlākajā dzīvē. Arī savus audzēkņus esmu vedusi visās iespējamās ekskursijās.

Spilgti atceros arī savu pamatskolas latviešu valodas skolotāju Hermīni Kornī, kura radīja interesi par grāmatām. Viņas teiktie piemēri valodas stundās vēl tagad man ir prātā.

Atzīmes, kuras saņēmām sava darba novērtējumam, bija no 5 līdz 2: teicami, labi, apmierinoši, vāji.

Stundās nedrīkstēja kliegt no vietas, bet bija jāpaceļ roka, ja vēlējās atbildēt. Skolotājus uzrunāja tikai uzvārdā. Mēs savus skolotājus cienījām, bet attiecības bija distancētas. Ar skolotājiem risinājām tikai mācību jautājumus. Personiskos jautājumus apspriedām tikai ar vecākiem un vecvecākiem.

Skolā bija darba audzināšana. Rudeņos un pavasaros – kartupeļu talkas kolhozā, linu plūksana, kūdras kļēģeļu kraušana Dzelzavas kūdras purvā, eglīšu ravēšana Lubānas MRS. Par savu darbu saņēmām atalgojumu – kaut arī niecīgu, kā arī to pašu smago mašīnu ekskursijām par brīvu. Darbs kaulus nelauza, bet sākām saprast, ko nozīmē nopelnīt savu naudiņu un cik tas grūti nākas vecākiem, jo visi bijām lauku bērni.

Lubānas vidusskolas skolotāji bija tie, kuri deva ierosmi pašai kļūt par skolotāju. Esmu viņiem pateicīga.

Savus skolas gadus atceros kā bezrūpīgu bērnības un skaistās jaunības laiku, jo mācības man grūtības nesagādāja.

Lai arī tagadējiem skolēniem paliktu gaišākās atmiņas par savu skolu!

Ekskursija pa Latgali. Brauciens smagajā mašīnā pa netekļainajiem ceļiem. Esam laimīgi, jo viss vēl priekšā!

Ligita Lauva – 1.klasnieces Maijas vecmāmiņa, pensionēta skolotāja, kura pati nostrādājusi skolā 35 gadus.

No mājām bija ieaudzināta cieņa...

Esmu Biruta Matuseviča, divu jauku mazmeitiņu: Luīzes un Dārtas vecmāmiņa. Pirms septiņiem gadiem meitas Baibas ģimene iegādājās māju Ošupes pagasta "Tiltiņos", tā nu liktenis mani atveda uz šo pusi. Pati esmu no Bauskas puses.

Savas skolas gaitas uzsāku 1964.gadā Bauskas rajona Pamūšas pamatskolā. Skola atradās 7 km attālumā no Bauskas. To pašu skolu absolvēju 1972. gadā. Tajos laikos visi skolēni ģērbās skolas formās, kas meitenēm sastāvēja no kleitas un priekšauta. Ikdienā nēsāja melnus, svētkos baltus priekšautus. Kleitas papildināja ar baltu apkaklīti un baltām manšetēm.

Arī tajos laikos skolā darbojās ēdnīca (baroja bezmaksas). Bērni pēc grafika tika norīkoti ēdnīcā par palīgiem. Darījām visu, ko pavāre lika, pat mizojām kartupeļus un mazgājām traukus, toties ēst tajā dienā varēja, cik tik gribējās, likās, ka strādāt virtuvē bija kā svētki.

Skolēnu pienākumi bija regulāri apmeklēt skolu, mācīties un klausīt skolotājus, kā arī, ievērot kārtību skolā, piedalīties pašdarbības kolektīvos (pulciņos). Tiesības bija saņemt bezmaksas izglītību, bet par citām tiesībām tolaik neviens neaizdomājās, jo bērns pat niecēdomājās, ka var neklausīt skolotājus vai runāt tiem pretī. Pret vecākiem, skolotājiem un citiem cilvēkiem tika izrādīta cieņa.

Mēs dzīvojam 5 km no skolas, bieži vien uz mājām gājām ar kājām, visus cilvēkus, ko satikām ceļā, vajadzēja sveicināt (bērniem tas bija jādara pirmajiem).

Skolā, tāpat kā tagad, notika dažādi pasākumi, tikai toreiz svinamās dienas bija ne tās, kas tagad, piemēram 9.maijs un 7.novembris, arī Ziemassvētkus nesvinējām. Ļoti aktuālas bija ierindas skates, kas tagad jūtu, ka atgriežas. Tāpat piedalījāmies dažādos konkursos un olimpiādēs. Arī pati esmu vairākkārt uzvarējusi (rajona robežās) daiļlasītāju konkursos.

Arī tajos laikos bērni bija dežuranti skolās. Vienā klasē bērnu skaits svārstījās ap 20 skolēniem. Mūsu skolā mācījās ap 160-170 bērni. Par bērnu un skolotāju attiecībām nevaru neko sliktu teikt, domāju, ka tās drīzāk bija labas, jo, kā jau teicu, mums no mājā bija ieaudzināta cieņa pret skolotājiem.

Bija jau reizēm izņēmumi, kad radās savstarpējas antipātijas, bet man personīgi tādu situāciju nebija. Parasti mīļāki bija tie skolotāji, kuru priekšmeti labāk padāvās. Ja pats labi mācies, parasti problēmas nerodās. Kaut kā man liekas, ka mēs uz skolu gājām ar prieku, jo arī pārējos bērnos nebija ļaunuma (kas, bieži vien ir tagad), netika īpaši dzirdēta apsaukšanās un kaušanās. Mēs visi bijām daudz maz vienādi gan sociālā stāvokļa, gan finanšu jomas ziņā, bet izņēmumi ir pastāvējuši vienmēr.

Tāpat, skolā mēs diezgan daudz fiziski strādājām: krāvējam malku šķūnī, piedalījāmies āra darbos pie skolas labiekārtošanas, skolas izmēģinājuma lauciņos audzējām dārzeņus. Es uzskatu, ka šādi kopīgi padarīti darbi bērnus saliedē.

Ar cieņu Dārtas (4.kl.) un Luīzes (5/6 gad.gr.) vecmamma Biruta

Neviens nenīdēja, ka par grūtu

Mācījās Gulbenes rajona Lejasciema vidusskolā, kurā bija ap 400 skolēnu. Bijām sadalīti "a" un "b" klasēs. Manā klasē mācījās 31 skolēns. Man ļoti patika zīmēšanas un angļu valodas stundas. Skola bija ar angļu valodas novirzienu. Mācīja arī vācu valodu, bet maz. Ne visai patika algebra un ģeometrija, bet, pateicoties klases audzinātājam, kura pavilka mani "aiz austiņām", jo bija šo priekšmetu skolotāja, viss izdevās uz 4 (atzīmju sistēmā), nepatika arī ķīmija, bija bail, ka izsauks un, ka kaut ko sajaucot nepareizi, "uzlaidīšu gaisā" skolu.

Dejoju modernās dejās, dziedāju korī un ansamblī. No kora muku prom, par ko saņēmu piezīmi vai rājienu. Spēlēju teātrī. Žetonu vakarā parādījām "Pūt, vējiņi!" kā īsti mākslinieki, jo ar grimu, parūkām un dekorācijām palīdzēja kultūras nama darbinieki. Spēlējām arī volejbolu, braucām pa citām rajona skolām – sacentāmies. Patika komandas tērps – balts topiņš ar vidusskolas logo, baltas pusgarās zeķītes, īsi melnie šortīni.

Mazajās klasītēs bija formas tērpi, bet lielajās klasēs varējām atļauties kaut ko citu, tikai neko košu. Meitenes krāsoties nedrīkstēja. Mēs ar draudzeni, protams, pamēģinājām un rezultātā nokļuvām "arestā" mācību pārzīnes kabinetā.

Skolas laikā obligāti bija jāiet pie zobārsta, katra klasīte savā dienā. Lai kā nepatika, izvairīties nevarēja, jo tika atzīmēts, kurš ir, kura nav. Ja kāds aizmuka, tam bija jāiet nākamajā dienā. Zobi viesim bija salaboti.

Starpbrīžos visiem bija jāiziet no klasēm un jāstaigā pa koridoru pa vienam vai pāri. Klases dežurants sakārtoja klasi nākamajai stundai, pēc stundām to arī izmazgāja. Mums bija jādežurē kopgaldā (ēdamzālē), kas atradās ēkā blakus skolai. Netālu, pāri ceļam no skolas bija kafējnīca un mēs, protams, laidāmies pēc bulciņām. Pēc tam ar visām bulkām tikām iesaukti direktora kabinetā, kur lika tās apēst. Sarāja un atkal bija piezīme dienasgrāmātā.

Skolā arī ballējāmies. Katrus Ziemassvētkus rīkojām karnevālus – katru reizi gērbāmies pēc noteiktas tēmas.

Braucām ekskursijās. Atmiņā viena uz Liepnu Alūksnes rajonā – mežā pa partizānu slēpņu bunkuriem, paši spēlējām kariņu. Bija baisi, bet interesanti.

Nu, kur vēl – foršās kartupeļu talkas un biešu ravēšanasas. Braukšana kravas mašīnās. Neviena nenīdēja, ka par grūtu – ne darbā, ne mācībās. Cienījām viens otru. Protams, gribējās ātrāk kļūt lieliem un patstāvīgiem. Izlaiduma dienā bija doma braukt ar laivām, bet lija. Otrā dienā pamostoties, raudāju, jutos tik tiešām, kā no laivas izmesta, jo viss bija beidzies, nebūs jāiet uz skolu. Mācoties vienā skolā no 1.klasītes, tā kļūst par otrajām mājām un otro ģimeni – skolotājas – mammas, klasesbiedri – brāļi un māsas. Mēs satiekamies salidojumos. Atkal uz mīklu ir jauki kļūt kā bērniem – draiskoties atmiņu stāstos.

Tālāk mācījās par sakaru operatori. Sēdēju pie komutatora (mazu kastīti), un savienoju vadiņu, lai cilvēki var sarunāties pa telefonu. Sūtīju telegrammas. Ugunsgrēka gadījumā, sazinoties ar miliciju (policiju), man bija dota atļauja izziņot trauksmi un nospiegt sirēnas pogu.

Paldies, par doto iespēju dalīties jaunības atmiņās par skolas gaitām.

Kleitas un Heilijas Putniņu omamma Larisa Sprūde

NOSLĒDZIES KALPAKA PASĀKUMU CIKLS- 2018

2018. gada 6. martā noslēdzās O.Kalpaka atceres pasākumu cikls "Kalpaka kauss-2018", kurā no 6.janvāra līdz 2. martam bija sacensības 9 disciplīnās: ierindas mācība, volejbols, militarizētā stafete, zemkopība, Latvijas vēsture, pirmā palīdzība, Latviskā dzīvesziņa, patriotiskā dziesma, spēka un izturības pārbaudījums. Caur šīm sacensībām mēs mācāmies patriotismu.

2.martā līdz ar saules lēktu mūsu skolā sākās rosība, pēdējie darbi līdz viesu uzņemšanai. Kā jau katru gadu, šis atceres pasākums rada lielu uzmanību arī citu novadu skolās, un par to esam ļoti pagodināti, ka tik maza skola spēj ar ko tādu izcelties. Šogad mūsu skolā ieradās 28 citu Latvijas skolu komandas.

Pirms tam, 8.februārī 1.-4.klašu skolēni savas spējas erudīcijā, dambretē un militarizētajā stafetē pārbaudīja Meirānu Kalpaka pamatskolā organizētajos pārbaudījumos. Erudītā mūsu Samanta Patrīcija Baltā (2.kl.grupā) ieguva 3.vietu un dambretē Ilja Voropanovs (1.-2.kl. grupā) ieguva 1.vietu, Alekss Kozulis 1.vietu (3.-4.kl.grupā). Kopvērtējumā 1.-4.klašu komanda, kurā startēja Reinis Strods, Samanta Baltā, Renārs Zondars un Aksels Kozulis, ieguva 2.vietu.

Visā pasākumu ciklā mūsu 5./6.klašu komanda ieguva vairākas godalgotas vietas -Ierindas mācībā -2.vieta, Militarizētajā stafetē -2.vieta, Spēka un izturības sacensībās-2.vieta, "Ir Vidzeme, Ir Latgale"- 2.vieta, Patriotiskajā dziesmā -3.vieta, Daba.Darbs- Tēvzemei - 3.vieta un kopvērtējumā 5./6.klašu grupa ieguva 3.vietu. Šajā komandā piedalījās- Keita Kruglova, Elīna Aleksa Ločmele, Jurita Radziņa, Rainers Zondars, Jānis Toms Bārbals, Nadīna Eimija Nagle, Sintija Šķēle, Sandis Lazda un Ivo Lūsis.

7.-9. klašu komandai izdevās izcīnīt 1. Vietu Militarizētajā stafetē;2.vietu Zemkopja stafetē. Komandā startēja Sanija Juste, Sintija Slavika, Megija Elena Litke, Mārtiņš Šķēls, Kārlis Strods, Jānis Toms Litke, Rolands Šlaviks.

Šis pasākumu cikls—sacensību gars, mums ļoti patīk, tas saliedē, mobilizē komandu un palīdz iegūt daudz jaunu draugu!

Informāciju apkopoja S.Šķēle un J.T.Litke

Mēs katru dienu kopā nākam,
Un lielus darbus darīt sākam!
Ar kartupeļiem sniegavīrus zīmēt protam,
Un tas itin nemaz nav pa jokam!
Viens otru dzimšanas dienās sveicām
Un mīļus vārdus arī ikdienā teicām!
Vēl Ēnu dienu izbaudījām
Un ar Sintiju, labi laiku pavadījām.
Eksperimentus ar ūdeni radījām,
Akvārijus no kastēm darinājām,
Grupiņu Lieldienām dekorējām
Un oliņas kopā sazīmējām!
Vai dieniņ, cik esam mēs radoši
Es teiktu pat, visu varoši!
Mēs esam piecpadsmit cālīši,
Viens otram kā māšas un brālīši
Sūtam jaukus sveicienus Jums
Un gaidiet atkal ziņu no mums!

Cālēnu ziņas

Audzinātāja Indira Baltā.

Mēs visi "Cālīši" gribam pateikt Paldies labajiem rūķiem, par ziedotajām mantām mūsu grupiņai! Liels Paldies Ritai un Agrim Šķēliem par smilšu lampu, kura noder mums gan rotaļās, gan nodarbībās. Tikpat lielu Paldies gribam teikt Kramu-Veipānu ģimenei no Anglijas, kura nav aizmirsusi mūs te Latvijā un atkal pārsteidza ar jaunām rotaļlietām, sniedzot bērniem daudz pozitīvu emociju!

Sauleszaķēnu ziņas

Sauleszaķēni kā arvien savā ampluā!

Vai mēs varam būt mazāk enerģiski, ja ir pienācis Mūsu laiks-pavasaris, kad viss mostas, kustas, ņurdz un zib?! Protams-nē, Mēs tam visam līdzi... Paspējam visu izdarīt-ar draugiem izmantot skolas piedāvāto fotosesiju par godu Draudzības dienai, iepazīties ar interesanto bišu dzīvi, ieskatīties savu vecāku bērnībā-zīmēt un lekt „klasītes” vai „gliemeži”, nosvinēt trīskāršās Lieldienas-gan mājās, gan grupā, gan kopā ar skolas saimi... Liekas smieklu nebeidzamais stāsts, BET-katra diena mums paiet arī darba, enerģijas lādiņa, jaunu atklājumu, jautājumu, uzdevumu un radošu ideju virpulī. Vai šim stāstam kādreiz būs beigas?! Tuvākā nākotnē mums tādu plānu nav, tāpēc EJAM UN DARBOJAMIES uz priekšu!!!

Audzinātāja Baiba Smeltere

RALFS BORMANIS
(2016./2017.mācību gada absolvents)

Mācos Madonas Valsts ģimnāzijā un pārmaiņas gada sākumā bija nūdien lielas, taču nu jau esmu apradis ar mācīšanos lielā skolā ar 350 skolēniem, tomēr, zinu, ka nekas neaizstās Degumnieku pamatskolas mājīgumu un ģimenisko sajūtu.

Gada laikā esmu piedalījies dažādās olimpiādēs, konkursos un ārpus-skolas aktivitātēs. Bioloģijas olimpiādē ieguvi atzinību, piedalījies Angļu valodas publiskās runas konkursā, kur ieguvi 2. vietu, piedalījies Fizikas olimpiādē un Eiropas Savienības Dabaszinātņu olimpiādē. Pašlaik aktīvi gatavojos Kulturoloģijas olimpiādei, kā arī strauji tuvojas atklātā matemātikas olimpiāde, kurai pieteicos. Tam visam

pa vidu piedalos arī dažādos pulciņos un nodarbībās. Ar MBJC teātra pulciņu skatē ieguvis 1. pakāpi. Noslīpējam pēdējās nepilnības, lai tautasdeju skatē uzrādītu izcilu rezultātu. Ar MVG jauko kori gatavojamies skatei, kurā esam pārliecināti, ka savas tautas labākās dziesmas nodziedāsim ar visu savu patriotismu un mīlestību, lai iegūtu iespēju piedalīties XXVI Vispārējos latviešu Dziesmu un XVI Dziesmu svētkos. Vadu dažādus skolas pasākumus. Zinātniski pētnieciskajā darbā izvēlējos tēmu "Tūrisma resursu daudzveidība Ūsu-pes pagastā", par kuru ieguvi augstāko vērtējumu, pa diviem gadiem pētīšu iespējas, ka piesaistīt Tūristus mūsu mazajam, bet patiesi tūrisma iespēju bagātajam pagastam.

Gads tuvojas noslēgumam, bet tas nozīmē ka priekšā ir pats svarīgākais - noslēguma pārbaudījumi un eksāmeni. Novēlu visiem klasesbiedriem un skolotājiem, kurus, atceroties, atmiņā atstāt priekpilnas sajūtas, un nav iespējams nepasmāidīt pat to īsti neapzinoties, izturību un apņemšanos, jo vairs palikuši vien nepilni 2 mēneši pēc kuriem atkal varēsim bezrūpīgi atpūsties un kalt plānus nākošajam darba cēlienam.

P.S. Devītie, novērtējiet Skaidrītes pusdienas!

Absolventi, sarosieties...mēs ejam jums pa pēdām. Mēs vēlamies zināt, kā jums klājas, ko esat sasnieguši pēc Degumnieku pamatskolas absolvēšanas.

DIDZIS SMELTERS
(2009./2010.mācību gada absolvents)

Pēc Degumnieku pamatskolas absolvēšanas, pabeidzu Lubānas vidusskolu.

Pēc tam biju plānojis iestāties Jūras Akadēmijā - bet nekā! Izlēmu dienēt armijā - NBS Sauszemes spēku Mehānizētā kājnieku brigādē. Saprātu, ka tā ir mana vieta!

4 gadu un 4 mēnešu laikā esmu ieguvis Dižkareivja pakāpi, bet nedaudz palicis līdz Kaprāļa pakāpei. Drīz beigsies Pirmais Līgums, tālāk nezinu, ko darīšu - turpināšu vai nē ...

Mana ikdiena paiet Adažos, Kadagā. Biju vecākais ložmetējnieks - tagad Nodaļas komandiera vietnieks /grupas komandieris. Trenēju jauniņos. Esmu pabijis Spānijā, Igaunijā, Lietuvā. Ir plānots arī brauciens uz Norvēģiju.

UGA SPROGIS
(2012./2013.mācību gada absolvents)

Pēc Degumnieku pamatskolas absolvēšanas, es iestājos blakus esošajā Lubānas vidusskolā. Beidzu to ar labām sekmēm. Biju viens no labākajiem klasē. Tolaik ieguvi 3. vietu starpnovadu olimpiādē filozofijā.

Pēc tās iestājos Latvijas Universitātes Datorikas fakultātē. Viena no prestižākajām augstskolām, kur studēt Informācijas tehnoloģijas. Pašlaik praksējos un strādāju Latvijas Universitātes Matemātikas un informātikas institūtā.

Esmu gandarīts, esmu izturējies tik tālu, jo esmu 1 no ap 130 studentiem, kuri vēl studē kursā. Sākumā bijām 260.

JĀNIS ŠKĒLS

(2014./2015.mācību gada absolvents)

Drīz absolvēšu Madonas Valsts ģimnāziju.

2016.gada vasarā kopā ar Futbola komandu "Lubāna" izcīnīju 3.vietu Latvijas futbola federācijas 2.līgas čempionātā Ziemeļaustrumu reģionā. 2015./2016. gada sezonā izcīnīta 4.vieta Latvijas florbola jauniešu čempionātā U-16 grupā. Esmu ticis Madonas florbola komandā, kura spēlē Latvijas florbola 1.līgas čempionātā, pēdējās divās sezonās palikām tieši aiz izslēgšanas spēļu sliekšņa.

Iestājos Ghetto Games akadēmijā. Palīdzēšu viņiem organizēt pasākumus un iesaistīšos brīvprātīgajā darbā.

Pēc MVG absolvēšanas plānoju doties mācīties uz Latvijas Sporta Pedagoģisko akadēmiju(LSPA) par florbola treneri un rekreācijas speciālistu.

Ar konkursiem un olimpiādēm neesmu aizrāvis.

Dejoju foršākajā un vislabākajā Jauniešu deju kolektīvā(JDK) "Žuburi" Lubānā.

Ar Žuburiem biju bērnu un jauniešu dziesmu un deju svētkos.

Ļoti ceram un ļoti jau esam ieplānojuši braukšanu uz Dziesmu un Deju svētkiem Rīgā.

BEĀTE BEATRISĒ JUŠKO
(2015./2016.mācību gada absolvente)

Domāju, ka visi jau zināt, ka mācos Madonas Valsts ģimnāzijā, nu jau 11.c klasē, varu piebilst - labākajā klasē ģimnāzijā. Aktīvi darbojos skolas avīzē "Maģiskā". Pati, dažkārt, sev jautāju, kāpēc to nedarīju agrāk? Kāpēc nedarbojos Degumnieku pamatskolas avīzē "Kabata"? Iesaku visiem, kuriem patīk rakstīt, pamēģināt skolas piedāvāto avīzes pulciņu. Rakstīt par skolas dzīvi, klases biedriem, skolas panākumiem un citām aktivitātēm skolā ir ļoti interesanti un tas pat neaizņem daudz laika.

Protams, arī citas aktivitātes man nepaliek novārtā. Piedalos dažādos sporta pasākumos, olimpiādēs vai sacensībās, kuros ģimnāzijas komandai vienmēr veicas ļoti labi. Prieks startēt MVG komandā. Katru gadu piedalos Oskaram Kalpakam veltītajos pasākumos, volejbola sacensībās, Karoga svētkos. Grūti uzskaitīt visas godalgotās vietas. O. Kalpakam veltīto pasākuma ciklu noslēgumā Degumniekos, abus gadus esmu bijusi tiesnese kopā ar skolotāju Anitu Tropu. Arī mana Zinātniski pētnieciskā darbība bija kā tāda olimpiāde, tas ir ļoti liels darbs katram un es to godam paveicu. Skolas rīkotajos pasākumos ar klasi veidojam dažādus priekšnesumus un cenšamies piedalīties visur.

Priekšā vēl viens gads, kura laikā arī centīšos aktīvi iesaistīties skolas dzīvē un to pilnveidot, iesaku to darīt arī visiem jums! Ir svarīgi savu skolu veidot par labāku un ar to lepoties!

HĀRDIJA KRISTIĀNA NAGLE
(2014./2015.mācību gada absolvente)

Pēc Degumnieku pamatskolas absolvēšanas, pa šiem trīs gadiem Madonas Valsts ģimnāzijā, ir notikušas lietas, kas mani ir pāsteigušas.

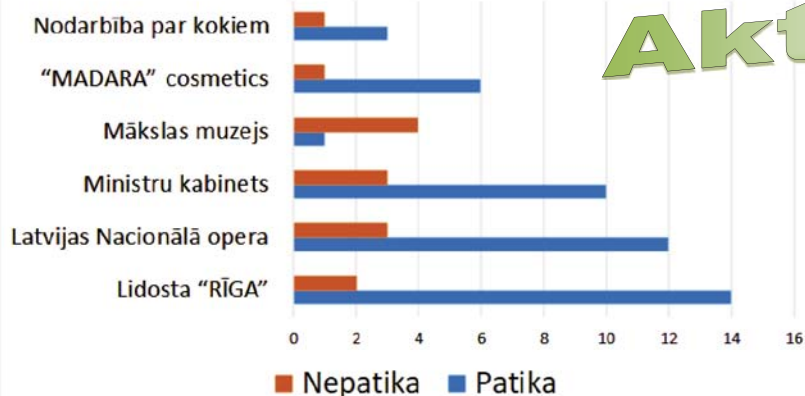
Ziemassvētkos 2017.gadā tiku nominēta kā "Balles karaliene" un šogad lielākais notikums žetonvakarā - tiku nominēta kā "Gada ģimnāziste". Sasniegumi ir bijuši arī Zinātniski pētnieciskajā darbā. Sākumā tiku sūtīta uz Valmieru un pēc tam uz Rīgu. Un piedalījos arī Cēsīs.

Sasniegumi ir arī vieglatlētikas sacensībās (metu šķēpu, grūžu lodi un lecu tāllēkšanu) un jau otro gadu pēc kārtas ar sporta skolu braucām trenēties uz Čehiju (arī šogad aprīlī). Pagājušajā gadā uzlaboju Madonas novada rekordu tāllēkšanā 4,96m, bet personīgais ir 5,12m.

Pirmajā gadā ģimnāzijā ar kori braucām uz Itāliju. Esmu iestājusies zemessardzē, strādāju tur jau gadu, vasarā izgāju pamatapmācību un lielgabala kursu.

Skolā esmu skolēnu padomē kā sporta sektora vadītāja, rīkoju pasākumus, kas saistīti ar sportu.

Aktualitātes

Apkopojot anketas par mācību ekskursiju uz Rīgu, ieguvu informāciju, ka bija tādi skolēni, kuriem patika viss. Daudzi izbaudīja pašu braucienu, kura laikā varēja izklaidēties ar draugiem un klasesbiedriem, uzzināt daudz jauna un noderīga.

Bija arī daži mīnusi... piemēram, autobusā bija karsts, pie Mākslas muzeja diezgan ilgi jāgaida autobusu.

Skolēni arī izteica savas idejas nākošajām ekskursijām— apmeklēt Rīgas ostu, Zooloģisko dārzu, Ilūziju muzeju, ZINOO centru u.c. Bērni pauda vēlmi braukt uz citām pilsētām— Daugavpili, Ventspili, Cēsīm, Liepāju, arī uz citām valstīm— Lietuvu, Igauniju, Poliju, Zviedriju un Franciju.

Apkopojā Megija Elena Litke

Mēs lepojamies!

- ♦ 1.-6.klasei starpnovadu sporta olimpiādē **3.vieta**
- ♦ Nacionālās bibliotēkas skaļās lasīšanas konkursā reģionā Sintijai Šķēlei **3. vieta**
- ♦ Starpnovadu teātru skatē 1.-4.kl.kolektīvam "Virpulītis" un 5.-9.kl.kolektīvam "Virpulis" **1.pakāpes; Labāko aktieru tituli: Akselam Kozulim, Samantai Patrīcijai Baltajai un Sintijai Šķēlei;**
- ♦ Starpnovadu matemātikas olimpiādē 4.klasē - Aleksam Kozulim **Atzinība**
- ♦ Starpnovadu glītrakstu konkursā Tomam Šķēlam **2. vieta**

LIELDIENAS AIZRIPINĀTAS

3. aprīlī kopā sanācām mēs—sākumskolas skolēni un pirmsskolas vecākās grupiņas bērni kopā ar Cālīti un Zaķīti. Patiess prieks par krāšņo Lieldienu olu izstādi.

Pavasara saulgrieži—Lieldienas ir aizvadīti ar skanīgu dziedāšanu, jestrām izdarībām izmantojot apaļu formu priekšmetus.

Foto. B.Smeltere

Pasākumu organizētājas un vadītājas sk. S.Solvjova un sk. I.Strode

POPIELA

Latvija 100

ES ESMU LATVIJA

LATVIEŠU DZIESMU

POPIELA — 2018

2018.GADA 26.APRĪLĪ PLKST. 15.00

Vairāk par dzīvi mūsu skolā lasiet un vērojiet mājas lapā degumniekupsk.lv

Avīzi veidoja :

L.Kalniņa, S.Šķēle, M.E.Litke, J.T.Litke,

Datorsalikus sk. I.Strode

Multifunkcionālajā centrā „13. km”

Laiks rit, un nu jau aizskrien ceturtais mēnesis, kā centrs pie mums darbojas.

Valentīndienai par godu jaunieši sarīkoja jauku pēcpusdienu. Vispirms kopīgi dekorējām telpu un radījām noskaņu. Pēcpusdienu skanošu un dziedošu padarīja Mārtiņš Šķēls, kas ar ģitāru pavadīja mūsu kopdziedāšanu. Spēlēs un kopā būšanā jautri aizvadījām svētkus, kurus reizēm peļ, bet reizēm saulītē paceļ.

Ziemas spelgonī aizvadījām sniega dienu, kad jaunieši tika aicināti orientēties Degumniekos. Paldies visiem, kas no sala nenobijās un piedalījās. 24. februārī saulīte mums tomēr vēlīgi rādīja savu vaigu, un orientēšanās varēja notikt bez aizķeršanās. Paldies organizatoriem: Lindai Kalniņai, Juritai Radziņai, Sintijai Slavikai, Edgaram Graviņam! Un drosmīgajiem dalībniekiem! Patiesībā medaļas bija pelnījis ikviens, bet, vērtējot distanču laiku un kontrolpunktu apmeklējumus, vietu sadalījums šāds: 1. vieta – Rainers Zondars, 2. vieta – Jānis Toms Bārbals, 3. vieta – Renārs Zondars. Sniega diena pierādīja to, ka auksts laiks nav šķērslis aktivitātēm dabā.

Domājot par zaļu vidi sev apkārt, ar nelielu līdzdalību piedalījāmies zemes stundas aktivitātēs, kad aicinājām visus uz vienu stundu izslēgt gaismu. Bet paši no nevajadzīgām vai bojātām drēbēm pašuvām maisīnus, ar ko iet uz veikalu, bibliotēku, nestu sporta tēpu utt. Viena vārdu sakot – to darījām, lai aizstātu plastmasas maisiņa lietošanu, kas dabai ir tik nedraudzīgs. Eksperimentējot ar audumiem, pašuvām arī virtuves drāniņas, kas ir liels palīgs, ja no cepeškrāsns jāizceļ karsta panna. Izdevās skaistas, un pašiem par to liels prieks. Zinot, ka jau 4. aprīlī pie mums viesosies ciemiņi no Madonas, pagatavojām arī viņiem šādu dāvanīņu.

Kas tie par ciemiņiem? Ļoti jauki un pozitīvi jauniešu lietu darbinieki un speciālisti no citiem jauniešu centriem pagastos, kā arī deputāts Gatis Teilis un Zigfrīds Gora. Tā kā Degumnieku multifunkcionālais centrs „13. km” ir pats jaunākais novadā, tādēļ metodiskās apvienības tikšanās tika organizēta pie mums.

Pašlaik tiek rakstīti projekti, lai attīstītu

Valentīndiena.

Mārtiņš Šķēls.

centra darbību. Bet tas lai paliek noslēpums. Runāsim labāk par izdarītiem darbiem, ne sapņiem, lai tos vējš neaizpūš pasaulē kā pieneņu pūkas. Lai ieceres pagaidām paliek pie mums.

Paldies Ošupes pagasta pārvaldei par atbalstu un atsaucību centra darbībā.

Dace Kalniņa
Foto Linda Kalniņa

Sniega dienas orientēšanās apbalvošana.

AKTUALITĀTES LAUKSAIMNIEKIEM

Sākas pieteikšanās platību maksājumiem

No šā gada 11. aprīļa līdz 22. maijam lauksaimnieki var pieteikties platību maksājumiem, iesniedzot Vienoto iesniegumu. Pēdējā diena, kad atbalsta maksājumiem varēs pieteikties ar kavējuma sankciju, ir 15. jūnijs, bet atbalsta apjomam tiks piemērots 1% samazinājums par katru nokavēto darba dienu. Pieteikties platību maksājumiem varēs elektroniski Lauku atbalsta dienesta Elektroniskajā pieteikšanās sistēmā.

Nosacījumus katra konkrētā atbalsta veida saņemšanai 2018. gadā var lasīt LAD mājaslapā izvēlnē „Rokasgrāmatas un veidlapas”.

Platību maksājumu pieteikumus būs iespēja aizpildīt arī Ošupes pagasta pārvaldē pie SIA „Latvijas lauku konsultāciju un izglītības centrs” (LLKC) Madonas nodaļas lauku attīstības konsultantes Daces Stalīdzānes, piektdienās no plkst 09.00. (iepriekš vienojoties, arī citā laikā), t. 29923925.

(Saskaņā ar SIA „Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs” izstrādāto cenrādi, platību maksājumu pieteikumu aizpildīšana ir noteikta kā maksas pakalpojums.)

Mājputnu turētāju ievēribai

Laikā līdz maija vidum Latvijā notiek putnu pavasara migrācija. Tā kā atsevišķās ES dalībvalstīs ir konstatēti savvaļas putnu saslimšanas gadījumi ar augsti patogēno putnu gripu, Zemkopības ministrija aicina mājputnu turētājus šajā periodā izturēties atbildīgi.

Ņemot vērā epidemioloģisko situāciju, ZM norāda, ka šajā laika posmā svarīgi:

- lai saimniecības teritorijā netiek ienests savvaļas putna liķis vai liķa daļas, vai jebkāds cits inficēts materiāls vai priekšmets, kas var būt slimības izplatītājs;
- par visiem gadījumiem, kad ir aizdomas par mājputnu saslimšanu - samazinātu barības un ūdens patēriņu, mājputnu masveida bojāeju, akūtu asiņainu caureju, smāķšanu, elpošanas ceļu infekcijas slimības pazīmēm – ziņot Pārtikas un veterinā-

rajam dienestam vai praktizējošam veterinārārstam;

- iespēju robežās novērst mājputnu un savvaļas putnu (īpaši ūdensputnu) saskarsmi;
- mājputniem neizbarot barību, kas iegūta mitrās pļavās, ūdenstilpju un ūdenstilpņu tuvumā vai vietās, kur bijuši migrējošie savvaļas ūdensputni. (Informācijas avots: www.zm.gov.lv)

LLKC Madonas nodaļas informācija
SIA „Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs” (LLKC) Madonas nodaļa arī šajā gadā īsteno LAP 2014. – 2020. gadam apakšpasākumu „Atbalsts konsultāciju pakalpojumu izmantošanas veicināšanai”, kura laikā ikvienam lauksaimniekam ir iespēja saņemt **konsultācijas 1500 EUR vērtībā** (saimniekam pašam nekas nav jāmaksā, tas ir finansējums, kas atvelts uz katru saimniecību konsultāciju nodrošināšanai).

LLKC Madonas nodaļa piedāvā konsultācijas augkopībā, lopkopībā un ekonomikā.

Konsultācijas augkopībā:

1. Lauku vēsture
2. Kultūraugu mēslošanas plāns (tiek aicināta izmantot ikviena saimniecība, kurai ir veikta augšņu agroķīmiskā izpēte)
3. Augu maiņas plāns un sējuma struktūra
4. Mēslošanas līdzekļu uzskaitē
5. Kūtsmēslu apsaimniekošanas plāns
6. Zālāju biotopu vai sugu dzīvotņu apsaimniekošanas plāns
7. Augu aizsardzības līdzekļu uzskaitē
8. Kultūraugu kaitīgo organismu uzskaitē, monitorings (sējumu apsekošana)
9. Kultūraugu aizsardzības plāns
10. Izsējas norma atbilstoši sēklas kvalitātei (sēklu kvalitātes analīzes, dīgspējas noteikšana).

Konsultācijas lopkopībā:

1. Pārtikas nekaitīgums
- Piena kvalitāte (slaukšanas process, pirmapstrāde, higiēna, kvalitātes rādī-

tāju uzlabošana)

- Barības vajadzības plānošana
- Iepirktais un pašražotās lopbarības uzskaitē
- Lopbarības paraugu ņemšana un rezultātu izvērtēšana
- 2. Dzīvnieku identifikācija un reģistrācija
- Piena uzskaitē
- Dzīvnieku reģistrācijas un identifikācijas dokumenti
- 3. Dzīvnieku slimības
- Dzīvnieku slimības un ārstēšanas uzskaitē
- Pārraudzības datu analīze attiecībā uz vielmaiņas slimībām
- 4. Dzīvnieku labturība
- Piena uzskaitē
- **Barības devu sastādīšana** atbilstoši vecumam, sugai un fizioloģiskajām vajadzībām
- Turēšana, audzēšana, kopšana
- Mītiņošana
- Ganāmpulka lieluma plānošana
- Jaunlopu attīstības analīze

Konsultācijas ekonomikā:

1. Pārrunas ar potenciālo atbalsta saņēmēju
2. Saimniecības apmeklējums, situācijas un ražošanas resursu novērtējums
3. Pārbaudes lapas aizpildīšana
4. Standarta izlaides (SI) aprēķins
5. Projektu kritēriju punktu aprēķins
6. Grūtības nonākuša uzņēmuma aprēķins
7. Grāmatvedības pārskatu pārbaude, analīze

Lai varētu saņemt konsultācijas augkopībā, lūgums, iepriekš sazināties ar LLKC Madonas nodaļas **augkopības konsultanti Anitu Brosovu**, t. 22006859, e-pasts: anita.brosova@llkc.lv (Poruka ielā 2, Madonā).

Par konsultācijām lopkopībā un ekonomikā, iepriekš griezties pie **LLKC Madonas nodaļas vadītājas Aijas Vīgneres**, t. 28675443, e-pasts: aija.vignere@llkc.lv (Poruka ielā 2, Madonā).

Informāciju sagatavoja

Dace Stalīdzāne,

LLKC Madonas nodaļas lauku attīstības konsultante

Pavasaris Lubāna mitrāja informācijas centrā

Lubāna mitrāja informācijas centrā rosība norisinās jau no februāra mēneša, kad mitrāju dienu ietvaros tika rīkotas pirmās zemledus makšķerēšanas sacensības – „Lielais Lubāna Loms 2018”! Šis notikums pulcēja 67 sacensību dalībniekus no malu malām un novadu novadiem, tāpēc pavisam droši varam apgalvot, ka ar šo gadu tika iedibināta jauna tradīcija nākotnei!

Šajā gadā Lubāna mitrāja informācijas centrs, Māris Valainis no biedrības „Aborēši”, ŪTAC „Bāka” un

Foto: Antra Oša, Fotopiezīmes.lv

Liene Drule no biedrības „Lubāna vilnis” ir kopīgi iesaistījušies projektā ar nosaukumu „Lubāns Latvijai – toreiz un tagad”. Šī projekta ietvaros līdz pat jūnijam tiek rīkoti daudz un dažādi izglītojoši, informējoši un sporta pasākumi, uz kuriem laipni tiek aicināts ikviens interesents.

Marta mēnesī norisinājās divi stāstu vakari ūdens tūrisma attīstības centrā „Bāka”. 10. martā Lielos Lubāna ezera zvejniekstāstus stāstīja Māris Valainis un Jānis

Bērziņš. Par to, kādi zuši agrāk Lubānā dzīvojuši, par to, kā vasarā ezerā sienu lopiņiem plāva, par to kā vienā vakarā 4 tonnas zivju var izzvejot un kādi ir bijuši senie zvejas rīki!

Foto: ŪTAC „Bāka” arhīvs

Toties 24. martā „Bākā” pulcējās dažādi Latvijas Universitātes pētnieki, kas zināja stāstīt par dabas apstākļu izmaiņām Lubāna attīstības gaitā. Stāstu vakars bija papildināts ar stāstiem par Lubāna ezera apkārtnes izmaiņām kopš akmens laikmeta līdz mūsdienām, par to, kā nogulums var lasīt kā vides grāmatu un to, kādus augus akmens laikmeta cilvēks Lubāna krastos izmantoja savā saimniecībā.

Foto: Laimdota Kalniņa

Kā ik katru pavasari, atgriežoties mūsu spārnotajiem draugiem, aicinājām Jūs uz putnu vērošanas dienām, kas šogad Lubāna ezera apkārtnē norisinājās 8. aprīlī! Šajā dienā bijām sagatavojuši divas aktivitātes – tradicionālo putnu vērošanas ekskursiju ar autobusu apkārt Lubānam un putnu būrīšu darbnīcu ģimenēm pie Lubāna mitrāja informācijas centra, kas kopumā pulcēja 100 dalībniekus no malu malām!

Foto: Agita Berga

28. aprīlī, kā jau ierasti visā Latvijā norisināsies Lielā talka, kurā šogad mēs palīdzēsim mūsu kaimiņiem „Bākā” sakopt pludmales zonu, kuru mēs visi mīlam izmantot vasaras sezonā! Aicināšu ikvienu rūpēties par vidi sev apkārt un atvesto plastmasas pudeli, neizmest ceļmalā, bet aizvest sev līdzī, vai pietāt pie informācijas centra zaļā konteintera! Katru gadu Degumnieku pamatskolas skolēni ir cītīgi lasījuši atkritumus ceļa malās, kurus no braucošiem auto izmet pieaugušie, bet, vai tiešām mūsu bērniem tas būtu jādara?

Kā arī jaunākais, gaidāmais notikums visiem sporta un adrenalīna cienītājiem, ir piedzīvojumu sacensības „Lubāna piedzīvojums 2018”, kas norisināsies 26. maijā! 30 km ar velo, 20 km laivojums un 7 km skrējiens būs varens izaicinājums, ko mest ikvienam, tomēr aicinām nenobīties no maršruta trases, jo piedzīvojumu esam veidojuši tā, lai ikvienam, kuram gribētos „pakustināt” asinis, būtu iespēja šo piedzīvojumu pievarēt! Sīkāka informācija un sacensību nolikums mūsu mājas lapā www.lubanamitrajs.lv

26. MAIJĀ 11:00

LUBĀNA PIEDZĪVOJUMS 2018

30 KM 20 KM 7 KM

STARTS: UDENS TŪRISMA ATTĪSTĪBAS CENTRS "BĀKA", LUBĀNA EZERS

PIETEIKŠANĀS LĪDZ 15. MAIJAM DALĪBNIEKU SKAITS IEROBEŽOTS

INFORMĀCIJAI: TĀLR. 26649344
PLAŠĀKA INFORMĀCIJA: WWW.LUBANAMITRAJS.LV WWW.LUBANA.LV

Latvijas vides aizsardzības fonds **Pie Kraujas** Abonēsi Biedrība "Lubana vilnis" **BĀKA**

Tā kā raugiet, notikumu mums tik daudz un tie ir tik raibi kā dzeņa vēders vai pirmais pavasara tauriņš! Droši aicinām pievienoties uz mūsu pasākumiem, sakužināt savus radus un draugus, un aktīvi pavadīt savu brīvo laiku tepat pie Lubāna! Visiem notikumiem var sekot līdzī mūsu mājas lapā www.lubanamitrajs.lv, kur esam arī izveidojuši sadaļu ar gaidāmajiem pasākumiem un to datumiem, lai jau laicīgi varat ielānot sev kādu tīkamu pasākumu!

Ar pavasarīgu sveicienu,
Līga Jātniece
Lubāna mitrāja informācijas centrs

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Ģimenes ārsts R. Rudzāts apmeklētājus Degumnieku feldšerpunktā pieņems 18. aprīlī, plkst. 13.00 – 15.00

Lūgums iepriekš pieteikties pie S. Saulītes m.t. 22023737 vai zvanot uz ģimenes ārsta praksi Barkavā.

Par e-receptēm

Ņemot vērā speciālistu un iedzīvotāju interesi par e-receptes zāļu iegādi pa daļām, Nacionālais veselības dienests vērš uzmanību, ka līdz ar e-receptes ieviešanu nav mainījusies kārtība, kādā pacients var iegādāties zāles. Tāpat kā līdz šim, izmantojot:

- **īpašo e-recepti** (rozā krāsā – valsts kompensējamo zāļu, psihotropo vai narkoloģisko zāļu iegādei), medikamenti ir jāiegādājas vienā reizē, jo šādu zāļu izsniegšana pa daļām nav atļauta;

- **parasto e-recepti** (zilā krāsā), medikamentus var iegādāties pa daļām. To var izdarīt vienā vai vairākās aptiekās, jo farmaceits E-veselības sistēmā redz atlikušo medikamentu daudzumu.

Ja farmaceits vai farmaceita asistents tomēr izsniedz daļu no īpašajā e-receptē norādītajām zālēm, e-recepte iegūst atprečotas (izmantotas) e-receptes statusu, līdz ar to šī e-recepte aptiekās vairs nebūs pieejama un pacients nevarēs iegādāties atlikušos medikamentus.

Uz vienas īpašās e-receptes ārsts ir tiesīgs izrakstīt tikai vienas zāles, iepakojumu skaitu paredzot ne vairāk kā trīs mēnešus ilgam ārstēšanas kursam (īpašās receptes derīguma termiņš ir 90 dienas*). **Ņemot vērā, ka pacientam var būt ierobežotas finansiālas iespējas iegādāties visu zāļu daudzumu vienā reizē, ārsts var, piemēram, izrakstīt trīs e-receptes – katram mēnesim paredzot noteiktu zāļu apjomu.**

PAPILDU INFORMĀCIJA

Jautājumu gadījumā aicinām sazināties ar E-veselības lietotāju Atbalsta dienestu, zvanot pa tālr. 67803301 vai rakstot uz atbalsts@eveseliba.gov.lv. Atbalsta dienesta darba laiks – katru dienu plkst. 8.00 – 20.00.

Atbildes uz biežāk uzdotajiem jautājumiem par e-receptu izrakstīšanu un izmantošanu ir pieejamas E-veselības portāla sadaļā „Biežāk uzdotie jautājumi”.

* Atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr. 175 „Receptu veidlapu izgatavošanas un uzglabāšanas, kā arī receptu izrakstīšanas un uzglabāšanas noteikumi”.

Ar cieņu, E-veselības komanda

Labie vārdi grāmatai

Ziema paskrējusi nemanot, klāt pavasaris! Un tomēr tomēr vēl „Zobens kāva pavasari ar sudraba zobentiņu...”

Vēl var palasīt kādu jauku romānu, dzeju vai dzīvesstāstu. Bibliotēka piedāvā gana plašu jauno grāmatu klāstu.

LATVIEŠU LITERATŪRA:

Karina Račko. Debesis pelnos

Inga Gaile. Neredzamie

Maija Laukmane. Simts domu, stāvot dzīvības dārzā

Valdis Rūmnieks. Starp Mežaparku un Murjāņiem

Daina Avotiņa. Tāds laimīgs cilvēks un Likteņmezglī

Dace Judina. Tīrītājs un Kad klusums kliek

Vija Beinerte. Vārdi un klusums

Arnolds Auziņš. Mīlestības mācība

Guntars Račs. 365. 2. daļa

Māra Zālīte. Paradīzes putni

ĀRZEMJU LITERATŪRA:

Dens Brauns. Sākums

Džeina Krenca. Dzīļie ūdeņi

Šarlote Linka. Izvēle

Anna Bondū. Padejosim?

Jū Nesbē. Sarkankrūtītis un Slāpes

Meriana Ķīza. Šarmantā vīrieti iemīlēties nedrīkst

Dina Džeferis. Tējas plantatora sieva

Džila Mensela. Mīlestības neparedzamās sekas

Sergejs Čerņikovs. Kriminālā Rīga

Barbara Teilora Bredforda. Kavendonas veiksmē (3. grāmata)

Santa Montefiore. Deverilu pils meitas (2. grāmata)

BĒRNU LITERATŪRA:

Aivars Kļavis. Melnais akmens

Džonatans Meress. Normana pasaule. 4.

Renāte Logina. Par maz, par daudz un tieši laikā

Šens Hegartijs. Tumšmūte

Majda Korena. Uzvāri man pasaciņu

Timo Parvela. Ella Lapzemē

Inese Paklone. Okeāns un tuksnesis

Maija Laukmane. Uz austiņām austiņas

NOZARU LITERATŪRA:

Dace Markota. Latvija

Pulkvedis Oskars Kalpaks

Lato Lapsa. Zem Muhameda palmas

Žaks de Dekērs. Vāgners

Paldies visiem, kas dāvinājuši bibliotēkas **īpašajam grāmatu plauktam** kādu savu īpašu grāmatu!

Jūs jautāsi – „Kāpēc dāvināt? Vēlos, lai bibliotēkā būtu īpaša vieta, ko veidojuši pagasta cilvēki paši – līdzdarbojoties. Tāpēc ir svarīgi, lai grāmatā būtu stāsts, kas vēsta par katra dāvinātāja individuālo vēsturi; par to, kas nav izlasāms enciklopēdijās vai romānos. Par ikdienu, nejaušībām, sajūtām vai uzskatiem. Par to, kas citādi nogrimtu laika plūdumā”. Varbūt grāmatā ir iespiests zīmogs vai palicis kafijas traips, atzīmēti mīļākie citāti? Taču varbūt tā iegādāta par pirmo algu vai apceļojusi pasauli?

26. aprīlī plkst. 14.00 Degumnieku bibliotēkā ikviens laipni aicināts uz grāmatas „Tur aiz skolas kalna” autori

Mudīte Tauriņa. Viņas dzimšanas vieta ir Lubānas balto klānu maliņa – Zvidzianas „Augstkalniņi”. Mūsu novadniece tikai pirmos trīs dzīves gadus pavadījusi mūsu pagastā. Tālākie ceļi veduši uz Lubānu, Bērzauni, Talsiem. Bet mūža lielāko daļu viņa dzīvojusi un strādājusi Rīgā. Un tomēr savu dzimto pusi Mudīte nav aizmirsusi. Arī grāmatas pirmās 107 lappuses veltītas mums tik pazīstamām vietām un, varbūt, arī cilvēkiem. Tāpēc ikviens pazīnā, draugs, vai vienkārši interesents, kurš vēlas paklausīties autores interesanto dzīves stāstu, laipni gaidīts uz pasākumu.

Ināra Kokare,
Bibliotēkas vadītāja

IESPĒJA

Jaunumi Jēkabpils Agrobiznesa koledžā Barkavas struktūrvienībā
Jēkabpils Agrobiznesa koledžā (JAK) Barkavā, Dzirnau ielā-1 š.g. **19.04. notiek gada aizraujošākais pasākums „KARJERAS DIENAS BUMS– 2018:**

Laikā no 11:00 līdz 14:00 novadu skolas (*audzēkņus, skolotājus*) u.c. interesentus gaida daudzi nebijuši izaicinājumi, iepazīšanās, ekskursijas, šovi, izlozes & muzikāls troksnis ar grupu „Zaļā Gaisma”. LAIPNI LŪGTI!

Ar piedāvājumu var iepazīties mājaslapā: <http://bavs.lv/lv/jaunumi/>

Sikāka informācija pa tālruni: 64807215

- Jauniešu garantijas programmā jau no š.g. 11. jūnija tiks uzņemti jauni audzēkņi mācību grupas ESF ietvaros 1-gad.grupās (17 – 29 g.) ar kvalifikāciju **Lietvedis, Apdares darbu strādnieks** un **Vizāžists** (Skaistumkopšanas pakalpojumi.)

- VB grupās uzņemsim lauksaimniekus, būvniekus, viesnīcu pakalpojumu speciālistus. Gaidāmi jaunieši programmu piedāvājumā: izstrādē un saskaņošanā atrodas IP Skaistumkopšanas pakalpojumi/SPA spe-

ciālists (bez vecuma ierobežojuma), kā arī modulārās apmācības programma, kas nodrošinātu lauku teritoriju ilgtspējīgai attīstībai un mazās uzņēmējdarbības piedāvājuma dažādošanai (Lauku tūrisma speciālists ar prasmēm gan bioloģiskā lauksaimniecībā, ekoprodukcijas ražošanā/pārstrādē, gan skaistumkopšanas un veselīga dzīves veida uzturēšanas lietās).

Sekoijiet līdzi informācijai jaunajā kolekcijas mājas lapā: <http://bavs.lv/lv/jaunumi/>

Anita Juška, (anita.juska@jak.lv)

„Nav laika” skar visus

Tikai skats no malas – lielākā daļa mūsu pagasta jaunieši, kas patstāvīgi šeit dzīvo, ir darbīgi, ar savu viedokli un optimisti. Šoreiz uz sarunu aicināju Edgaru Stanču, kas klusajos ziemas mēnešos strādā galdniecībā, bet siltajos mēnešos ir īsts zemnieks.

Pastāsti par sevi, kas esi, ar ko nodarbojies, kur esi mācījies?

Esmu jautrs, dzīvespriecīgs, izpalīdzīgs, strādīgs, mērķtiecīgs jauniešs, kas joprojām dzīvo Ošupē. Ikdienā nodarbojos ar mēbeļu izgatavošanu, bet pavasaros un rudenos palīdzu tēvam lauksaimniecības darbos. Pabeidzu Ošupes pamatskolu. Pēc tam Mālpilī izmācījos par mēbeļu galdnieku. Šogad pabeidzu vēl Jēkabpils Agrobiznesa koledžu – esmu apdares darbu tehniķis.

Kā ir jauniešiem dzīvot laukos, cīnīties par savām iespējām?

Man patīk dzīvot laukos, te ir klusāk un mierīgāk, pilsēta mani nepiesaista. Iespējas ir dotas visiem, protams, ir grūti uzsākt savu biznesu šeit un attīstīties, bet tas nav neiespējami. Nepieciešams smags darbs un mērķtiecība, pacietība.

Kā pavadī brīvo laiku? Ir kādi hobiji?

Brīvā laika ir maz, bet kad ir, atpūšos ar draugiem, vasarā kaut kur aizbraucam, uztaisām pikniku, kādu balli, ziemā, ja ir atbilstoši laikaapstākļi, tad, protams, tas tiek pavadīts, spēlējot hokeju.

Ja tev būtu „burvju nūjiņa”, ko tu mainītu mūsu pagastā, Ošupes ciemā?

Daudz nedomājot, uzburtu vairāk iedzīvotāju Ošupes ciemā un viņiem nepieciešamos apstākļus, nodrošinātas darbavietas.

Par ko tu, kā jauniešs, satraucies, skatoties nākotnē?

Vai te laukos vēl kāds būs palicis, jo visi tomēr grib uz to pilsētu un vieglāku dzīvi.

Nāk pavasaris, mostas daba, vai

tev ir kādas idejas ko realizēt?

Plānu ir daudz, tikai jāsāņemtos tos visus īstenot.

Kā ar ekstrēmām nodarbēm? Vai esi tas, kas bez domāšanas lektu ar izpletni vai dotos pārgājienā kalnos?

Noteikti dotos visur, bet par izpletni un gumijas lēkšanu padomātu.

Vai ir bijis vilinājums aizbraukt un pastrādāt ārzemēs?

Darba trūkuma dēļ noteikti nē. Ir vajuma mirkli, kad liekas, visa par daudz, gribas aizbēgt, pavēdināt galvu, pastrādāt citur. Kad mācījos skolā, vienu mēnesi esmu bijis Anglijā praksē uz mēbeļu montāžu un izgatavošanu.

Kā tev šķiet, vai pienāks tāds brīdis, kad aizbraukušie latvieši dosies atpakaļ uz dzimteni?

Viss ir iespējams, bet tādu nebūs daudz, jo būs pieraduši pie labākiem dzīves apstākļiem un naudas.

Vai tevi satrauc, ka tik daudz Latvijas zemes tiek pārdotas ārzemniekiem? Kādu risinājumu tu tam redzi?

Protams, ka satrauc, jo ir daudz vietējo zemnieku, kuriem ir nepieciešamas šīs zemes platības tālākajai attīstībai. Risinājumu, liekas, meklēt ir par vēlu. Tas bija jādara, kad ārzemnieki parādījās.

Vai tevi arī ir skāris sindroms „nav laika”. Kā no tā izvairies izvairies?

„Nav laika” skar visus, kas kaut ko dara. No tā izbēgt nevar.

Pēc dabas vairāk esi pūce vai cīrulis?

Ui, pūce, parasti lielākais darba prieks rodas vakarā. Bet kad ir graudu sēja un novākšanas sezona, tad cīrulis, kurš nesen aizgājis gulēt.

Tavs dzīves moto?

Gan jau būs labi!

Vienmēr priecājos par aktīviem jauniešiem laukos. Lai izdodas Edgaram un lai būtu tāda burvju nūjiņa kura uzburtu apdzīvotāku Ošupes ciemu!

Dace Kalniņa

TE IR DARBS

Šā gada vasaras mēnešos – laika posmā no 1. jūnija līdz 31. augustam Madonas novada pašvaldība īsteno projektus „Jauniešu karjeras izvēle un amata prasmju apguve”, piešķirot finansējumu 30 jauniešu atalgojumam.

Projekta uzdevumi:

- veicināt jauniešu aktīvu dalību savas karjeras veidošanā un izaugsmē Madonas novadā;

- sekmēt jauniešu nodarbinātības un konkurētspējas attīstību tūrisma, kultūras, uzņēmējdarbības, neformālās izglītības un sociālo pakalpojumu jomā Madonas novada pašvaldībā;

- paaugstināt jauniešu konkurētspēju vietējā darba tirgū;

- veicināt jauniešu līdzdalību savu ideju, interešu un problēmu risināšanā;

- nodrošināt jauniešiem iespēju lietderīgi pavadīt savu brīvo laiku.

Projekta ietvaros Madonas novada uzņēmēji tiek aicināti iesniegt pieteikumus par vakantajām darbavietām jauniešiem ar pašvaldības līdzfinansējumu EUR 430 apmērā 1 jauniešim. Informācija par projekta norises kārtību un termiņiem, kā arī projekta pieteikuma veidlapas pieejamas madona.lv

Darba devēji tiek aicināti vakantās darbavietas projektam iesniegt līdz 2018. gada 22. aprīlim, aizpildot nolikuma 1. pielikumu. Pieteikumu iesniedz Madonas novada pašvaldības Uzņēmējdarbības un tūrisma attīstības nodaļai elektroniski uz e-pastu ilze.vogina@madona.lv, ar norādi projektam „Jauniešu karjeras izvēle un amata prasmju apguve”.

Vasaras darbu vakanču piedāvājums tiks publicēts mājas lapā www.businessmadona.lv un www.madona.lv sadaļā „Uzņēmējdarbība”.

Jaunieši pieteikumus uz piedāvātajām vakancēm varēs iesniegt laika posmā no 2018. gada 24. aprīļa līdz 14. maijam, atbilstoši nolikumam.

Ilze Vogina

Jāņa Simsona Madonas mākslas skola aicina darbā!

zīmēšanas, datorgrafikas un mākslas valodas pamatu skolotāju.
CV un motivācijas vēstuli sūtīt m_maksla@inbox.lv

LŪGUMS

Kad saprotu, ka viss jaunais ir labi aizmirsts vecais, sarunāju draudzeni, lai atvēl stelles, kas viņai bija vēl saglabājušās bēniņos. Noputējušas, bet ir! Pēc pirmā prieka saprotu, ka stellēm tomēr trūkst rāmja. Lūdzu, ielūkojieties savos mājas stūrīšos, varbūt tur ir tas, kas mums vajadzīgs. Derēs arī kādas citas detaļas, kas mums būs kā rezerves detaļa. Stelles būs pieejamas visiem interesentiem, Degumnieku multifunkcionālajā centrā „13. km”. Macīsimies aust gan jauni, gan ne tik jauni. Paldies jau iepriekš!

(Bildei ilustratīva nozīme)

Esam atbildīgi

Gandrīz katram no mums mājās ir kāds majdzīvnieks. Suns, kaķis kas nu kuram. Laukos šķiet, nekādu problēmu tam radīt nevajadzētu. Kas notiek, ja, saimniek, tavs suns klaiņo? Pašam šķiet, ka nekas. Bet padomā tik, ja nu tavs mīlulis nobiedē bērnu? Teiksi, viņš jau nekož. Bet fakts, ka bērns ir pārbiedēts, laikam ir mazsvarīgs. Un ja suns sabiedē govju ganāpulkū, jo kā zināms, sunim cilvēku ievilktais robežas neeksistē. Teiksi sākums? Bet ja gotiņas tava suņa pēc baidās ieiet savā kūtī, lai padzertos un paēstu? Tu tikai padomā līdz!

Un kakītis, tāds mīlīgs dzīvnieks. Tas nu gan nevienu nenobaidīs, ja nu vienīgi, kādu peļu ģimeni. Bet daudzdzīvokļu mājās šie mīluļi reizēm sastrādā kāpņu telpās šmuces. Ko darīt? Kaimiņi nelaimīgi, kāpēc mums jātīra, ja kaķu mums nav? Bet kaķu saimnieki lepni pretī, bet kā var zināt, ka pie vainas tieši mans kaķis? Lai kam šādi pie risinājuma nenonākt. Jābūt, tomēr, pašiem īsteniem saimniekiem, jo neviens laimes lāci pie mums neatvedīs. Katras mājas iedzīvotājiem ir jāizdara viss iespējama, lai viņu kāpņu telpā neiekļūst sveši kaķi. Un kaķu saimniekiem ir jābūt aktīvākiem un jāsavāc aiz mīluļiem. Nevienam nav patīkami staigāt pa smakojošu kāpņu telpu, domāju, ka arī pašiem kaķu saimniekiem ne.

Ir pavasaris, drīz lielā talka. Sākam visu no jauna, sakopjam savu māju, esam paši sev saimnieki!

Jāpiebilst, ka Latvijas valsts likumdošana paredz sodu saimniekiem par nepieskatītiem mīluļiem pēc Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 106. panta 1. daļas.

Dace Kalniņa

LĪDZJŪTĪBA

*Priedes sērās šalko klusi,
Bērzi zaļās galvas liec.
Kādēļ, sirds, tu aprimusi?
Vēl tik maz zem saules iets.*

Miruši:

Raimonds Rags

miris 13.02.2018. 84 gadu vecumā

Natālija Spridzāne

mirusi 01.03.2018. 75 gadu vecumā

Evalds Pizelis

miris 01.03.2018. 73 gadu vecumā

Arkādijs Ikaunieks

miris 05.03.2018. 83 gadu vecumā

*Kur tu, māmuliņ, esi?
No naksnīgās tāles
man par vēsti
kaut mazu zvaigznīti dedz!
Nevār būt, ka uz laikiem
ledaina gāle
visas dvēseļu takas
un taciņas sedz....*

(K. Apškrūma)

Izsakām līdzjūtību

Ervīnam Spridzānam, mammu mūžībā pavadot.

VUGD VRB Madonas daļas,
Lubānas posteņa kolēģi

*No Tevis tik daudz bija ko gūt.
Tavas pēdas ir dzijas, tās nepazūd,
Mums atmiņās vēl ilgi kopā būt ...*

Skumju brīdī esam kopā ar tevi
Ervīn, māmiņu aizsaulē aizvadot.

Amatierteātris "Cits modelis"

*Atnāc, māt, pa aizsnigušiem ceļiem,
Atnāc rāt vai mīļus vārdus teikt,
Ļauj reiz vēl tavu glāstus sajūt,
Ļauj kaut sapnī vēlreiz visiem kopā būt.*

Lai klusa līdzjūtība remdina sāpes
Sarmītes Kampānes **bērniem**
un mazbērniem, guldot māmiņu
dzimtenes smiltājā.

Zinaida Strode Ošupē

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**
Tel. 28893026

E-pasta adrese: dacekalnina13@inbox.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.

STĀDU GADATIRGUS MADONĀ

2018. gada 28. aprīlī,
Madonā, Saieta laukumā,
no 8.00 līdz 14.00

STĀDI
AMATNIEKU IZSTRĀDĀJUMI
LAUKU LABUMI UN LATVIJĀ RAŽOTI
PĀRTIKAS PRODUKTI
GRUPAS "VIDROKS" MUZIKĀLĀ
IZKLAIDĒJOŠĀ PROGRAMMA

Tirgotājiem pieteikšanās līdz 24. aprīlim
vietnē www.businessmadona.lv
Organizē: Madonas novada pašvaldības
Uzņēmējdarbības un tūrisma attīstības nodaļa

